

ΤΑΧ. ΤΕΛΟΣ ΚΑΤΕΒΛΗΘΗ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ὈΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΟΥΝΙΟΣ - ΙΟΥΛΙΟΣ 1986 ΕΤΟΣ ΛΣΤ' — ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 807

Τιμή φύλλου Δρχ. 20—Γραφεία Κάνιγγος 32 — Ἀθῆναι 106 82 ΤΗΛ. 36.28.280

**ΕΠΙ ΤΗ ΕΠΕΤΕΙΩ ΤΩΝ ΣΕΠΤΩΝ ΟΝΟΜΑΣΤΗΡΙΩΝ
ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ
ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΚΑΙ ΣΑΛΑΜΙΝΟΣ
Κ. ΓΕΡΟΝΤΙΟΥ ΤΟΥ ΚΑΙ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ
ΓΕΝ. ΤΑΜΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ**

Γὴν 13 Ἰουλίου (ΟΕ) ἐώρτασε τὰ ὀνομαστήριά του ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνος κ. Γερώντιος, τυγχάνων καὶ Πρόεδρος τοῦ Γενικοῦ Ταμείου τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. τῆς Ἑλλάδος, τὸ ὁποῖον εἶναι ἐκδότης τῆς Ἐφημερίδος ἡμῶν.

Ὁ σεπτὸς ἱεράρχης φέρει ἀξίως τὸ εὐλογημένον καὶ ἡρωικὸν «ράσο» τοῦ Ὁρθοδόξου κληρικοῦ ἐπὶ

45 ὅλα ἔτη, ἀπὸ τὰ ὁποῖα τὰ ἡμίση ὡς ἀρχιερέως διανύσας γονίμως μίαν ἀξιόλογον καὶ ἀξίεπαινον ὄντως ἐκκλησιαστικὴν σταδιοδρομίαν!

Μιμητὴς τοῦ ἀσκητικοῦ καὶ Θεοφιλοῦς βίου τοῦ Ὁσίου Γεροντίου, τὸ μεγάλτιμον ὄνομα του ὁποῖου φέρει ἰδρυσεν ἐν Μεγάροις τὴν Σεβασμίαν Μονὴν τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου τοῦ Ἀθωνίτου τῆς ὁποίας τυγχάνει καὶ ὁ γεραρὸς πνευματικὸς καθοδηγός.

Τὴν ποθητὴν ὁμως μοναχικὴν βιοτὴν διακόπτουν ἄλλα, ἔξω-μοναστικά, ὑψηλὰ διοικητικὰ καθήκοντα, ὅπως τοῦ Ἀντιπροέδρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἀγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας, τοῦ Προέδρου τοῦ Γενικοῦ Ταμείου αὐτῆς καὶ πρωτίστως τοῦ Μητροπολίτου Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνος.

Τὴν ὅλην λαμπρὰν ποιμαντορίαν του χαρακτηρίζει κυριολεκτικῶς, ὁ ἔνθεος ζήλος, ἡ στοργὴ πρὸς τὸ ποίμνιόν του καὶ τοὺς ποιμένας του, ἡ καλωσύνη, ἡ ἀμνησικακία, ἡ ἀγαθὴ προαίρεσις, ἡ συγκατάβασις, ἡ ἀκάματος δραστηριότης του καὶ πρωτίστως τὸ φλογερὸν ὀρθόδοξον καὶ πατριωτικὸν φρόνημα!

Διὸ, εἶναι λίαν ἀγαπητὸς καὶ σεβαστὸς παρ' ὅλων τῶν καλοπροαιρέτων καὶ εὐσεβῶν παλαισημερολογητῶν, κληρικῶν καὶ λαϊκῶν, οἱ ὅποιοι αἰσθάνονται ἐν Κυρίῳ ἐγκαύχησιν, διὰ τὸν τόσῳ ἄξιον ἀρχιερέα,

ποιμένα καὶ πνευματικὸν πατέρα. Ἀληθὲς καύχημα καὶ σέμνωμα τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Παρεμβολῆς!

Συγχαίρομεθα ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ του ἑορτῇ καὶ εὐχόμεθα ἐκ βαθέων ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς, χαρίζεται αὐτῷ ἀμετάπτωτον κατ' ἄμφω ὑγείαν καὶ Ὀσιο-Γερωντιακὴν μακροημέρευσιν, ἐπ' ἀγαθῇ τῆς Θεοτιμῆτου Ἀδεφλότητος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου τοῦ Ἀθωνίτου, τῆς Θεσώστου Μητροπόλεως Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνος, τῆς μαρτυρικῆς Ἐκκλησίας τοῦ Γ.Ο.Χ. τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Γενικοῦ Ταμείου αὐτῆς, ὑπὸ τὴν φωτισμένην προεδρίαν τοῦ ὁποίου τελεῖ τοῦτο.

Πολλὰ τὰ ἔτη Σου Δέσποτα καὶ μεστὰ Θείων Δωρεῶν καὶ Εὐλογιῶν, πρὸς δόξαν τοῦ Ἀρχιποίμενος Χριστοῦ καὶ τῆς Ἀγιωτάτης Ἀκαينوτομήτου Ὁρθοδοξίας.

Ο ΤΙΜΙΟΣ ΠΡΟΔΡΟΜΟΣ. ΤΟ ΓΕΝΕΘΛΙΟΝ

«Καὶ ἐταράχθη Ζαχαρίας ἰδὼν, καὶ φόβος ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτόν. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτόν ὁ ἄγγελος· μὴ φοβοῦ Ζαχαρία· διότι εἰσηκούσθη ἡ δέησίς σου καὶ ἡ γυνὴ σου Ἐλισάβετ γεννήσει υἱὸν σοι, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰωάννην»

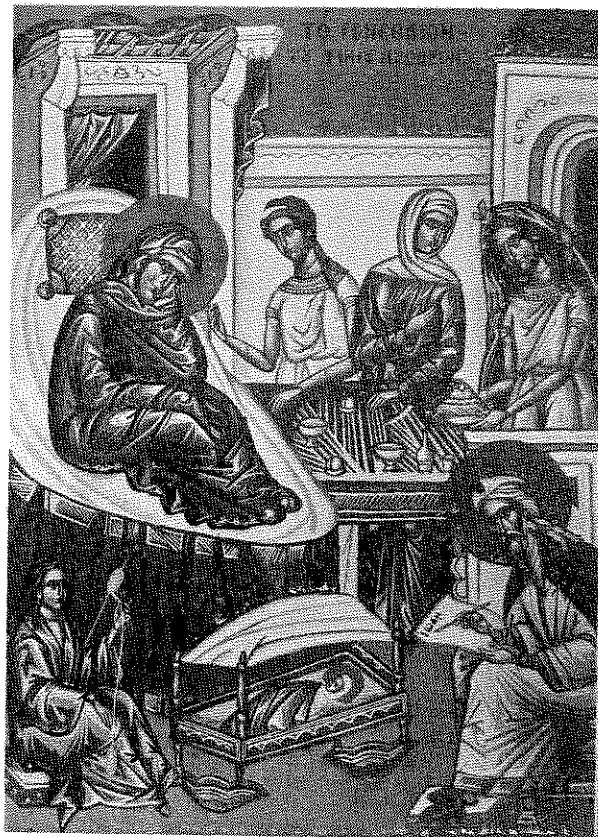
(Λουκ. Α. 12-13).

Παρ' ὅλον το γεγονός ὅτι τὸ ἀνὰ χεῖρας Φ.Ο. θα εὑρίσκεται εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ποιμνίου ἀρκετὸν χρόνον μετὰ τὴν πανευφρόσυνον ταύτην ἡμέραν ἣν ἐωρτάσαμεν, ἐν τούτοις θεωρῶ ἐπιτακτικὸν μου καθῆκον νὰ χαράξω ὀλίγας γραμμὰς διὰ νὰ ἐπισημάνω, τί ἀκριβῶς ἤκουσε τὸ ἐκκλησιασμὸς μου ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἀγιωνύμου ἡμέρας.

Ὁ Πανάγιος Τίμιος Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος τοῦ ὁποίου τὸ γενέθλιον ἐορτάζομεν, σήμερον εἶναι ἡ ὑψίστη πνευματικὴ κορυφή, ἡ ὁποία δεσπάζει τοῦ ὅλου ἔργου τῆς Σωτηρίας τοῦ ἀνθρώπου.

Ἄγγελος Κυρίου, ὁ Ἄρχων Γαβριὴλ εὐηγγελίσθη ἐν τῷ Ναῶ τοῦ Σολομῶντος τὴν γέννησίν του εἰς τὸν τότε ἱερατεύοντα Ζαχαρίαν, υἱὸν Βαραχίου. Ἐλαβεν τὸ ἐξ Οὐρανοῦ μήνυμα καθ' ὃν χρόνον «ἐθυμία» ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ, ὅτι Αὐτὸς καὶ ἡ στείρα γυνὴ του Ἐλισάβετ θὰ φέρουν υἱόν, αὐτοὶ ποὺ προσηύχοντο νυχθήμερον εἰς τὸν Κύριον νὰ ἀποκτήσουν τέκνον.

Τὰ πολλὰ χρόνια ἀμφοτέρων ἐκύρτωσαν τοὺς ὤμους των καὶ τὸ κεφαλαιῶδες αὐτὸ θέμα ἤρχισε νὰ χάνῃ τὴν σημασίαν του! Ἀλλὰ τόσαι προσευχαὶ πρὸ τὸν Ὑψιστον ἦταν δυνατόν νὰ πᾶνε ἐπὶ ματαίῳ; Ὁ οὐρανὸς ἀπήντησε τὸν χρόνον, ποὺ ἤθελε αὐτὸς καὶ ὁ ἀρχάγγελος εὐηγγελίζετο σ' αὐτοὺς τὸ πάνυ χαρμόσυνον γεγονός! Αἱ δυνάμεις ἀπὸ τὸν Ζαχαρίαν ἐξέλειπον, αἱ δὲ στειρωτικαὶ λαγόνες τῆς Ἐλισάβετ, ἀνθρωπίνως ἦσαν νεκρωμέναι, διὰ τὸν Ὑψιστον ὅμως «οὐκ ἀδυνατεῖ πᾶν ρῆμα» ἀλλὰ ὁ φυσικὸς ἀνθρώπος Ζαχαρίας **δυσπιστεῖ** καὶ οὕτω δέχεται τὸ ράπισμα ἐξ Οὐρανοῦ νὰ μένῃ ἄφωνος ἕως τῆς ἡμέρας τοῦ τοκετοῦ τοῦ Θ. Ἰωάννου. Καὶ οἱ νόμοι τῆς φύσεως ὑπεχώρησαν ἐμπρὸς εἰς τὴν Θεῖαν ἐπιταγὴν. Ἐκυοφόρησεν ἡ Ἐλισάβετ καὶ «ἐτεκε τὸν Ἰωάννην, ὄνομα τὸ ὁποῖον ἔστειλε ὁ Οὐρανός, Ἰωάννης κληθήσεται» ἔγραψε εἰς τὸ ἀβάκιον του ὁ σιωπῶν Ζαχαρίας.

Καὶ ἐγεννήθη ὁ Ἰωάννης τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα περιέχει θείας ἀλληγορίας καὶ ἀποκαλύψεις.

Τὴν γέννησιν τοῦ Τιμίου Προδρόμου προεγνώρισαν τὸν 7ον καὶ 8ον αἰῶνα Π.Χ. οἱ Προφῆται:

Α. Ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου ὡς κατασκευάσει τὴν ὁδὸν σου ἐμπροσθέν σου» (Μαλαχίας Κεφ. Δ. 4)

Β. «Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ» (Ἠσαΐας) διότι, αὐτὸς θὰ προέδραμε τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ διὰ νὰ ἐτοιμάσῃ τὸν δρόμον τῆς ἐλεύσεώς Του ἐπὶ τῆς Γῆς, καὶ νὰ διορθώσῃ τὰ κακῶς κείμενα. Τὰ σκολιά, καὶ τὰ ποιήσῃ εὐθέα καὶ νὰ διευκολύνῃ τὸ ἔργον τοῦ Δεσπότη.

Διὰ νὰ γίνῃ ὅμως αὐτὸ ἐπρέπε ὁ Ἰωάννης νὰ «βαπτισθῇ ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι καὶ Πυρὶ» διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ βαπτίσῃ ὅλην τὴν Ἰουδαίαν, τὰ Ἱεροσόλυμα καὶ τὴν Γαλιλαίαν. Τὸ Βάπτισμα αὐτοῦ τοῦ Ἰωάννου προϋπέθετο νὰ ἐνδυθῇ τρίχας καμήλου, δερματίνην ζώνην περὶ τὴν ὀσφύν, καὶ νὰ προσπαθῇ

ἐν τῇ ἐρήμῳ πού ἦταν, νὰ τρώγῃ ἀκρίδας καὶ μέλι ἄγριον. Μόνον ὁ Θ. Πρόδρομος κατηξιώθη τῆς ὑψίστης δωρεᾶς νὰ βαπτίσῃ ἐν Ἰορδάνῃ τὸν Λόγον τοῦ Θεοῦ, διότι εἶχε ὑποστῇ πρότερον κάθαρσιν διὰ νὰ εἶναι ἀκτῆμων νὰ εἶναι μὲ ἑνδύμα καμήλου καὶ νὰ ἐσθίῃ τὸ εὐτελὲς γεῦμα πού προσέφερε ἡ ἐρημος τοῦ Ἰορδάνου!

Αὐτὸν προέκρινε ὁ Κύριος διὰ νὰ τὸν βαπτίσῃ. Ὁ καθαρὸς Ἰωάννης ὁ μακρὰν ἀπὸ τὰ πάθη τῆς σαρκός, ὁ Ἰωάννης ὁ ἀφερέοικος! Ὁ Ἰωάννης ἦταν τὸ ἀρμόζον πρόσωπον νὰ «ᾄψῃ τὴν ἀκήρατον κορυφὴν τοῦ Δεσπότη» ὅπως λέγει ὁ Ἅγιος Ὑμνογράφος.

Ἡ ἀγία προσωπικότης τοῦ Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ ἔχει τοιαύτην βαρύτητα παρὰ τῷ Κυρίῳ, ὥστε ὁ ἴδιος ὁ Ἰησοῦς νὰ λέγῃ δι' αὐτὸν: «Οὐκ ἐγγίγεται ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μείζων Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ» (Ματθ. 11.11 καὶ Λουκ. 7.28). Εἶναι λόγια τοῦ Κυρίου τὰ ὁποῖα ἐπικυρώνουν τὴν γιγαντιαίαν προσωπικότητα τοῦ Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ.

Ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾷ σήμερον τὴν μνήμην του μὲ τὰ καλλίτερα διθυραμβικὰ λόγια:

«Προφῆτα καὶ πρόδρομε τῆς παρουσίας Χριστοῦ, ἀξίως εὐφημῆσαι σε οὐκ εὐποροῦμεν ἡμεῖς οἱ πόθῳ τιμῶν-

τες σε στεῖρωσις γὰρ τεκούσης καὶ πατρός ἀφωνία. Λέλυνται τῇ ἐνδόξῳ καὶ σεπτῇ σου γεννήσει...».

Καὶ διὰ νὰ κλείσωμεν τὰ ὀλίγα τὰ ὁποῖα σᾶς ἐξεθέσαμεν, θέλομεν νὰ ἐνισχύσωμεν τὰ ἀνωτέρω μὲ ὀλίγας σημαντικὰς παρατηρήσεις νεωτέρων ὀρθόδοξων ἐρμηνευτῶν (Κ. Καλλινίκου ὁμιλία. Πάν- ταινος).

«Ἡ αὐστηρὰ πολιτεία τοῦ Προδρόμου εἶναι ἐλεγχος τῆς ἐκθληνθείσης ζωῆς μας. Ἄν αὐτὸς ἐξῇ μὲ πλήρη ἀνάμνησιν τοῦ ἐφημέρου τῶν ἐγκοσμίων ἡμεῖς, λησμονοῦμεν τὸν Οὐρανὸν διὰ τὰ ἐγκόσμια. Ἄν αὐτὸς ἀπεμακρύνθῃ εἰς τὴν ἐρημον διὰ νὰ ἐνισχυθῇ εἰς τὴν ἀρετὴν, ἡμεῖς πολλαπλασιάζομεν τὰς παγίδας τοῦ κόσμου. Ἄν αὐτὸς ἀντετάχθῃ εἰς τὸν αἰμομικτὴν Ἡρώην μ' ἐκεῖνο τὸ «οὐκ ἔξεστί σοι» ἡμεῖς προσαρμοζόμεθα μὲ αὐτὰ πού ζητεῖ ἡ ἀμαρτωλὸς κοινωνία, πού μᾶς περιβάλλει».

Ἄς παρακαλέσωμεν τὸν μείζονα ἐν γεννητοῖς γυναικῶν Τίμιον Πρόδρομον νὰ μεσιτεύσῃ πρὸς τὸν Κύριον τῆς Δόξης καὶ μᾶς καταξιώσῃ τῆς ἐπουρανίου Βασιλείας Του.

+ ὁ Φθιώτιδος καὶ Θαυμακοῦ Καλλίνικος

Ἡ Ἀνάληψις τοῦ Κυρίου

«Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας οἰκονομίαν, καὶ τὰ ἐπὶ γῆς ἐνώσας τοῖς οὐρανόις ἀνελήφθης ἐν δόξῃ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν οὐδαμῶθεν χωριζόμενος ἀλλὰ μένων ἀδιάστατος, καὶ βοῶν τοῖς ἀγαπῶσι σε· ἐγὼ εἰμὶ μεθ' ὑμῶν καὶ οὐδεὶς καθ' ὑμῶν».

Αὐτὸ τὸ θεῖον Αὐτόμελον Κοντάκιον ἔχει τέτοια πνευματικὴν καὶ οὐσιαστικὴν πληρότητα, οὕτως ὥστε δὲν θὰ ἀπαιτήσῃ καθόλου χρόνον νὰ γράψωμεν εὐκόλως ὀλίγας γραμμάς πέρνοντας ἐξ ὁλοκλήρου τὰς ἐννοίας τὰς ὁποίας περιέχει! Προφανῶς ὀφείλεται σὲ θεῖαν ἐμπνευσιν τοῦ Ἰωσήφ τοῦ Θεοφάνους, μεγάλου ὑμνογράφου τοῦ Ζ' Μ.Χ. αἰ- ὄνος.

Καὶ τί δὲν λέγει εἰς τὰς καρδίας μας αὐτὸ τὸ θεῖον πόνημα. Ὅτι, ὁ Κύριος μετὰ τὴν θεῖαν Του Ἀνάληψιν εἰς τοὺς Οὐρανοὺς ἐπλήρωσεν πᾶσαν οἰκονομίαν διὰ τὴν σωτηρίαν τοῦ ἀνθρώπου διὰ τοῦ τριετοῦς ἀκαμάτου καὶ ἐργώδους κηρυκτικοῦ καὶ σωστικοῦ ἔργου Του, τῶν ὑπερφυῶν θαυμάτων Του, τῆς Ἀναστάσεως Του καὶ τῆς τεσσαρακονθήμερον παραμονῆς Του μεταξύ τῶν Ἀποστόλων, καταρτίζων αὐτοὺς διὰ τὸ μελλοντικὸν ἐπιχειρηθ- σόμενον ἔργον τῆς ἀπολυτρώσεως καὶ τῆς σωτηρίας ὅλου τοῦ κόσμου. Ἐπλήρωσεν, οὕτω ὅλον τὸ ὑπὸ τοῦ Πατρὸς του διαπιστευθέν σωτηριῶδες ἔργον καὶ ἀνελήφθη, εἰς τὸ Ὅρος τῶν Ἐλαιῶν, ἐν δόξῃ ἐνώπιον τῶν μαθητῶν Του, Κυρίας Θεοτόκου

καὶ ἄλλων πλέον τῶν πεντακοσίων ὅπως ἀναφέρει ὁ Θ. Παῦλος (Α΄ Κορινθ. 15.6).

Τὸ ὅτι ἀνελήφθη ἐν δόξῃ, τὶς ἐξ ἡμῶν εἶναι δυνατόν νὰ περιγράψῃ τὴν δόξαν τοῦ Κυρίου κατὰ τὴν Ἀνάληψίν Του! Μόνον οἱ ἑωρακότες, καὶ αὐτοὶ ἀνάλογα μὲ τὴν δωρεὰν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἐννοίαν τοῦ ἀναληφθέντος Κυρίου μᾶς δίδει ὁ Θ. Λουκᾶς «Ἄνδρες Γαλιλαῖοι, τὶ ἐστήκατε ἐμβλέποντες εἰς τὸν Οὐρανόν; Οὗτος ὁ Ἰησοῦς ὁ ΑΝΑΛΗΦΘΕΙΣ ἀφ' ὑμῶν εἰς τὸν Οὐρανόν, οὕτως ἐλεύσεται, ὃν τρόπον ἐθεάσασθε. Αὐτὸν πορευόμενον εἰς τὸν Οὐρανόν» (Πραξ. Α. 11) ἢ ἐκεῖνο τὸ ψαλμικόν «Ἄρατε Πύλας οἱ Ἀρχοντες ὑμῶν καὶ ἐπάρθητε Πύλαι Οὐράναι καὶ εἰσελεύσεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης» (Ψαλμ. 23.9) εἰδοποιοῦσαι οὕτω αἱ κατώτεραι Οὐράναι δυνάμεις τὰς ἀνωτέρας των, νεύσει καὶ παρορμήσει τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ὁ Κύριος ἤνωσε τὰ ἐπὶ τῆς γῆς μετὰ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς. Μία ἀδιαίρετη ἀναλλοίωτη πίστις καὶ παραδεδωμένη Ἐκκλησία, ἡνωμένη, ἀκεραία καὶ μὴ διασπώμενη! Εἶναι ἡ μία ἢ ἐπὶ Γῆς ἐνωμένη ἀρρήτως μὲ τὴν ἐν Οὐρανοῖς.

Νὰ γιατί, οἱ φεύγοντες μακρὰν τῆς ἀδιαίρετου αὐτῆς πίστεως καὶ Ἐκκλησίας παύουν νὰ εἶναι Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία, ὅπως συμβαίνει μὲ τὸν Συγκρητισμὸν καὶ τὸ ἀηδὲς παράγωγον αὐτοῦ τὸν Οἰκουμενισμὸν. Δὲν εἶναι Ἐκκλησίαι, οὔτε κλάδοι, ἀσχέτως καὶ ἂν πιστεύουν, ψιλῶ ὀνόματι, εἰς τὸν Χριστὸν, ἐφ' ὅσον δὲν στιχοῦν τοῖς κανόσι καὶ ταῖς παραδόσεσι τῆς Μιᾶς Ἁγίας Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας! Τοὺς ἀπορρίπτομεν ἡμεῖς καὶ τοὺς χαρακτηρίζομεν ὡς Αἰρετικούς.

Μόνον ἡ Ἐκκλησία ποὺ προέρχεται ἀπὸ τοὺς Ἁγίους Ἀποστόλους καὶ τὰς Οἰκουμενικὰς Συνόδους εἶναι αὕτη ἡ ἀπαρασάλευτος μὴ προσθεῖσα ἢ ἀφαιρέσασα τι ἀπ' αὐτὰ ποὺ ἔχει διαφυλάξει, ὡς παρακαταθήκην. Εἶναι αὕτη ἡ ἐπὶ τῆς Γῆς ποὺ ἔχει ἀνταπόκρισιν μὲ τὸν Οὐρανόν. Τὸ ἐπὶ τῆς Γῆς πεπηγὸς Ἅγιον Θυσιαστήριον ἔχει τὴν ἀντίστοιχον θέσιν ἐν Οὐρανόις. Ἐκεῖ ἀναμένει ὁ μέγας Ἀρχιερεὺς Χριστὸς τὴν προσαγωγὴν τῶν Τιμίων Δώρων ὅλων τῶν ἐπὶ τῆς Γῆς Ὁρθόδοξων Θυσιαστηρίων, ὅπως ὠραματίσθησαν Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἀναφέρει ὁ Ἅγιος Ἀναστάσιος ὁ Σιναΐτης.

Ἐξω κάθε ἄλλη φερομένη ὡς Ἐκκλησία, ἐκτὸς τῆς Ὁρθοδόξου μιᾶς Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς τοιαύτης.

Μᾶς ἐξηγεῖ, περαιτέρω, ὁ ἅγιος Ὑμνογράφος ὅτι ὁ Χριστὸς παραμένει εἰς τὸν αἰῶνα μεταξὺ μας οὐδαμῶς χωριζόμενος ἀπὸ ἡμᾶς ἀλλὰ μένων «ἀδιάστατος» (καὶ ἐδῶ καὶ εἰς τὸν Οὐρανὸν καὶ σ' ὅλην τὴν ὀρωμένην καὶ μὴ ὀρωμένην κτίσιν Του) καὶ βοᾷ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ σ' αὐτοὺς ποὺ ἀγαπᾷ καὶ τὸν ἀγαποῦν ἐγὼ εἰμὶ μεθ' ἡμῶν καὶ κανεῖς δὲν μπορεῖ νὰ σᾶς διασαλεύσῃ. Κοντὰ μας μένει «ἐν αὐτῷ κινούμεθα καὶ ἐσμέν» αὐτὸς δὲ ὡς Κεφαλὴ παραμένει φρουρὸς καὶ προστάτης καὶ κανεῖς ἐχθρὸς δὲν μπορεῖ νὰ μᾶς προσβάλῃ. Αὐτὸ δὲν λέγει ὁ Ἅγιος Ματθ. ΚΗ 19; «Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμὶ πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ Αἰῶνος. Αὕτη εἶναι ἡ πίστις μας καὶ κανεῖς δὲν δύναται νὰ τὴν διασαλεύσῃ διότι «ἐστήρικται ἐν τῷ Βράχῳ» καὶ «Πύλαι Ἀδου οὐκ κατισχύσωσιν Αὐτῆς» (Ματθ. 16.18).

Ἀλλὰ κλείνοντας ἄς δοῦμε ὑψηλὰς ἀναγωγικὰς ιδέας ποὺ μᾶς δίδαξε ὁ Τηλαυγῆς πνευματικὸς φάρος τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεώς μας ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς σχετικῶς μὲ τὴν κατὰ χάριν θέωσιν τῆς ἡμετέρας ἀνθρωπίνης φύσεως:

«Ὡς περὶ δὲ κατῆλθεν (ὁ Κύριος) οὐ μεταβάς ἀλλὰ συγκαταβάς, οὕτω ἐπανέρχεται πάλιν οὐ τῇ Θεότητι μεταβαίνων, ἀλλ' ἐνθρονίζων ἄνω τὴν ἡμετέραν ἢν ἀνέλαβε φύσιν».

Ὡς πρὸς δὲ τὴν ἀνάστασιν ἡμῶν, ἐν τῇ Δευτέρᾳ Παλιγγενεσίᾳ, ἀκολουθοῦντες τὸν πρωτότοκον ἀδελφὸν μας, λέγει:

«Τὸ πρὸς πίστιν ἀνάγεσθαι τῆς τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν ἀναστάσεως τε καὶ ἀναλήψεως, ἧς καὶ μετέχομεν καὶ μεθέξομεν ἅπαντες· αὕτη γάρ τῆς φύσεως τῆς ἀνθρωπίνης ἀνάστασις ἐστὶ καὶ ἀνάληψις».

Μὲ τοιαύτας ὑποθήκας τῶν Ἁγίων Πατέρων εἶναι δυνατόν ἡμεῖς οἱ πιστοὶ νὰ παραρρῶμεν; (Ἑβρ. 2.1).

+ Ὁ Εὐρίπου καὶ Εὐβοίας Ἰουστίνος

ΑΓΙΑ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗ

«Συμφέρει ὑμῖν ἵνα ἐγὼ ἀπέλθω. Ἐὰν γὰρ ἐγὼ μὴ ἀπέλθω ὁ Παράκλητος οὐκ ἐλεύσεται πρὸς ὑμᾶς· ἐὰν δὲ πορευθῶ πέμψω αὐτὸν πρὸς ὑμᾶς».

(Ἰωάν. 16.7)

Σαφῶς ὁ Κύριος εἶπεν εἰς τοὺς μαθητάς Του, ὅτι συμφέρει γι' αὐτοὺς νὰ φύγῃ ἀπὸ τὴν Γῆν καὶ νὰ μεταβῇ πρὸς τὸν Οὐράνιον Πατέρα του, διὰ νὰ ἔλθῃ ὁ ἄλλος, ὁ ΠΑΡΑΚΛΗΤΟΣ ὁ ὁποῖος θὰ εὕρεται κοντὰ τοὺς εἰς τὸ διηνεκὲς! Θὰ εἶναι ὁ Παράκλητος, ὁ ὁποῖος θὰ ἐπιτελῇ ἔργον, ὅπερ ἐπετέλει ὁ Κύριος ὅταν ἦταν κοντὰ τοὺς, δηλαδή:

A. Ἔργον παρηγορίας καὶ παρακλήσεως, καὶ

B. Ἔργον ὑπομνήσεως τῶν ὧσων ἐπετέλει Αὐτὸς ὅταν ἦτο ἐν τῇ Γῇ.

Ποῖον εἶναι τὸ ἔργον τῆς Παρακλήσεως ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ; Τὸ κατανοεῖ, μόνον τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας ποὺ ἔχει τὸν κατὰ Θεὸν νοῦν, καὶ ποὺ ζοῦν μέσα στὴν σωστικὴν κιβωτὸν τοῦ Νῶε. Ὅχι μόνον οἱ φέροντες τὴν οὐράνιον σφραγίδα τῆς ἱερωσύνης ἀλλὰ ἐπίσης καὶ αὐτοὶ ποὺ «ἐβαπτίσθησαν ἐν ἁγίῳ Πνεύματι καὶ πυρὶ». Πᾶς τις ὁ αὐλιζόμενος ἐν τῇ Ὁρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ εἶναι αὐτὸς ποὺ τοῦ δίδεται «ἄνωθεν» καὶ κατανοεῖ τὸ ἔργον τῆς παρακλήσεως τοῦ τρίτου προσώπου τῆς Ἁγίας Τριάδος δηλαδή τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ὁ μετέχων ἐν ἄλλαις λέξεσιν, εἰς ὅλα τὰ σωστικὰ μυστήρια, τὰ ὁποῖα ἔχει ἡ Ἐκκλησία, ἀρχὴν ποιοῦντες ἀπὸ τὸ βάπτισμα, χρίσμα, καὶ καταλήγοντες εἰς τὴν ἐξομολόγησιν καὶ τὴν θεϊαν Κοινωνίαν. Αὐτοὶ εἶναι τῷ ὄντι οἱ βεβαπτισμένοι ἐν ἁγίῳ Πνεύματι καὶ πυρὶ.

Καὶ ἐπειδὴ εἰσερχόμεθα εἰς τὰς θείας Ἀκολουθίας τῆς ἁγίας Πεντηκοστῆς ὥς χαράξωμεν ὀλίγας γραμμὰς, πάντοτε ποδηγετούμενοι ἀπ' αὐτὰ τὰ ὁποῖα μᾶς διδάσκει ἡ ἁγία Ὑμνολογία διὰ χειρὸς τοῦ ἁγίου Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ καὶ Κοσμά τοῦ αὐταδέλφου του, οἱ ὁποῖοι μᾶς ὁδηγοῦν εἰς χλοερὸν λειμῶνα νὰ κατανοήσωμεν τὴν **Δεσποτικὴν** ὑπόστασιν τοῦ Παράκλητου, εἰς τοὺς Αἶνους τῆς Κυριακῆς τῆς Πεντηκοστῆς.

«Τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἦν μὲν αἰεὶ καὶ ἔστι καὶ ἔσται οὔτε ἀρξάμενον οὔτε παυσόμενον ἀλλ' αἰεὶ Πατρὶ καὶ Υἱῷ συντεταγμένον καὶ συναριθμούμενον...»

Αὐτὸ εἶναι ἡ ζωὴ καὶ μᾶς δίδει ζωὴν. Αὐτὸ εἶναι Φῶς καὶ μᾶς δίδει καὶ φυσικὸν καὶ πνευματικὸν φῶς. Αὐτὸ εἶναι ἐκ φύσεως Ἀγαθὸν καὶ ἐμᾶς ἀγαθοποιεῖ. Αὐτὸ εἶναι πνεῦμα Σοφίας καὶ χορηγεῖ δαψιλῶς πνεῦμα σοφίας ὅχι μόνον εἰς τοὺς τυχόντας τῆς «Θύραθεν παιδείας» ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς ἀγραμμάτους Μαθητὰς καὶ Ἀποστόλους τότε, ἀλλὰ καὶ σ' ὅλην τὴν μετέπειτα ἀγράμματον ἢ ἐγγράμματον ἀνθρωπότητα. Αὐτὸ μᾶς καθαρίζει τὰ παίσματα διὰ τῆς μεταλήψεως τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων. Αὐτὸ μᾶς καθιστᾷ Θεοὺς κατὰ χάριν, διὰ τῆς μεθέξεώς μας εἰς ὅλα τὰ Μυστήρια τὰ ὁποῖα «ἀγιάζει» καὶ καθίσταται πηγαὶ ἀέναοι πλουσίων χαρισμάτων.

Κατήλθεν ἐξ Οὐρανοῦ σὰν βία πνοῇ καὶ ἐγέμισε τὸν οἶκον ὅπου εὕρισκοντο: «Βιαία πνοῇ καὶ ἐπλήρωσε τὸν οἶκον οὗ ἦσαν καθήμενοι» ὥς πύριναι γλῶσσαι εἰς ἕνα ἕκαστον τῶν Ἀποστόλων, καὶ τοὺς ἐκαθάρισε ἀπὸ κάθε ἀνθρώπινον ρῆπον καὶ τοὺς ὥπλισεν μὲ τοιαύτην καὶ συντριπτικὴν ἐξέχουσαν δύναμιν.

«Πῦρ διαιρούμενον εἰς Νομάς χαρισμάτων» καὶ ὥς ἰδιῶται τοῦ λόγου, ποῦ ἦσαν κατεστάθησαν

πάνσοφοι, ἀπὸ ἀγράμματοι ἐγίναν πνευματέμφοροι, φορεῖς σοφίας καὶ ἐγγραμμάτου γνώσεως αὐτοὶ ποὺ ἦσαν παντελῶς ἄμοιροι παιδείας!

Ποὺ ἐμαθητεύθη ὁ Θ. Ματθαῖος; Εἰς τὸ ἐργαστήριον τῆς Χάριτος καὶ μᾶς ἐχάρισεν Εὐαγγέλιον πάνσοφον καὶ ζωῆς μέτοχον.

Ποὺ ἐμαθητεύθη ὁ Θ. Μάρκος, καὶ μᾶς ἐχάρισεν τὸ βραχὺ καὶ πολλῇ συνέσει Εὐαγγέλιον;

Ποὺ ἐμαθητεύθη ὁ νεαρὸς ψαρᾶς τῆς Γαλιλαίας ὁ τοῦ Ζεβεδαίου υἱὸς ὁ Ἰωάννης; καὶ μᾶς ἐχάρισεν τοὺς θησαυροὺς τῆς Θεολογίας του;

Ποὺ ἐμαθητεύθη ὁ Θ. Πέτρος καὶ μᾶς ἐχάρισεν αὐτὰ τὰ «ποιήματα» τῆς σοφίας καὶ τῆς γνώσεως τοῦ λόγου; Αὐτὸ, ὁ Παράκλητος εἶναι τὸ πῦρ ποὺ καίει καὶ χαρίζει ὅλον τὸν πλοῦτον τῶν θείων χαρισμάτων! Αὐτὸς ὁ παράκλητος ποὺ μένει εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ φυλάγει ἀμιγῆ καὶ ἀκεραῖαν τὴν πίστιν τῆς Τριαδικῆς Θεότητος. Εἶναι τὸ πνεῦμα τὸ Ἅγιον ποὺ φωτίζει καὶ ἀγιάζει πάντα ἀνθρώπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον.

Πάντα τὰ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ (γραπτὸς λόγος) εἶναι τέλεια, πλήρη σοφίας διότι γράφονται ἀπὸ ἀγίους ποὺ καθοδηγοῦνται ἀπ' Αὐτὸ. Τίς ποτὲ ἐτόλμησε νὰ διασαλεύσῃ τι ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ; Τὰ πάντα εἶναι πλήρεις σοφίας καὶ γνώσεως, ποὺ τὰ ἄλλα ἀνθρώπινα κατασκευάσματα (χωρὶς Πνεῦμα) μοιάζουν σάν χαρτινοὶ Πύργοι ποὺ πέφτουν μὲ τὸ πρῶτο φύσημα τοῦ ἀέρος! Ποιὸς μπορεῖ νὰ μετακινήσῃ «ῥῥα ἐν ἡ κεραία» ἀπ' αὐτὰ ποὺ βρίσκονται ἐν τῇ Ὁρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ; Ὅσοι ἀπετόλμησαν φαίνονται μωροὶ καὶ ἀνόητοι μπροστὰ στὴν πανσοφίαν τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων Πατέρων καὶ ὅλων τῶν γραπτῶν τῶν λόγων.

Καὶ ἐμεῖς οἱ πτωχοὶ, οἱ περιβεβλημένοι, χάριτι Θεία, αὐτὸ τὸ ταπεινὸ ἐνδύμα τῆς ἱερωσύνης ὡς τιμήσωμεν τὸν Παράκλητον τὸν δοτῆρα παντός ἀγαθοῦ καὶ τὸν παρακαλέσωμεν νὰ διαφυλάττῃ ἡμᾶς καὶ τὸ ἐμπειστευμένον ποίμνιόν μας καὶ νὰ μᾶς ὁδηγῇ εἰς νομὰς σωτηρίους.

Βασιλεῦ Οὐράνιε Παράκλητε Ἁγαθὲ,
Σὺ ποὺ εἶσαι ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν

καθάρισέ μας ἀπὸ κάθε ἀνθρώπινον ρῦπον καὶ ἀπὸ κάθε κοσμικὴν ἐπιθυμίαν γιὰ νὰ μπορέσωμε νὰ παραδώσωμεν εἰς τὰς ἐπερχομένας γενεὰς τὴν ἱερὰν παρακαταθήκην ποὺ μᾶς ἐνεπιστεύθης μὲ πνεῦμα Ὁρθοδοξίας καὶ σφραγίδος Γνήσιον, τὸ ὁποῖον Σὺ διαφυλάττεις καὶ διατηρεῖς ἐν τῇ Ὁρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ Σου.

Πρὶν ὅμως κλείσωμεν αὐτὸ τὸ ἄρθρον ὡς ἀναδιφήσωμεν τὸ τί μᾶς λέγει ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς διὰ τὸ Παράκλητον Πνεῦμα τὸ ὁποῖον εἶναι συνάναρχον καὶ συναῖδιον μετὰ τοῦ Πατρὸς καὶ Υἱοῦ, καὶ τὰς ἐπὶ μέρους θείας ιδιότητάς Του.

α. «Ἀρχεῖται δὲ τελείσθαι καὶ τὰ φανεροῦντα τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον κατ' ἰδίαν ὑπόστασιν ὑπάρχον· ἵν' ἡμεῖς ἐπιγνῶμεν τε καὶ σκεφθῶμεν τὸ μέγα καὶ προσκυνητὸν τῆς Ἁγίας Τριάδος μυστήριον ἐνήργει μὲν γάρ καὶ πρότερον τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον· τοῦτο γάρ ἐστὶ τὸ διὰ τῶν Προφητῶν λαλήσαν καὶ προκαταγγέιλαν τὰ μέλλοντα, ἐνήργει καὶ διὰ τῶν μαθητῶν ἔπειτα, δαίμονας ἐλαύνον καὶ νόσους ἰώμενον».

β. Ἀλλὰ τίνος ἕνεκεν ὤφθη διὰ τοῦ σχήματος τῶν γλωσσῶν; Ἵνα τὴν πρὸς τὸν τοῦ Θεοῦ λόγον ἐπιδείξητε συμφυῖαν, γλώσσης γάρ πρὸς λόγον οὐδὲν συγγενέστερον. Διατὶ δὲ πυρίναις γλώσσαις; Πῦρ γάρ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ πῦρ καταναλίσκον... εὐεργετῆν γάρ καὶ κολάζειν δύναται».

Αὕτῃ ἡ Θεία χάρις τοῦ Παναγίου Πνεύματος νὰ διαφυλάττῃ πάντας ἡμᾶς. Γένοιτο.

+ Ὁ Ἀχαρνῶν καὶ Ν. Ἰωνίας
Ἀθανάσιος

*
* «Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ» *
* ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ *
* ΕΚΔΟΣΙΣ: *
* ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ *
* ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32 — ΑΘΗΝΑΙ — ΤΗΛ. 36.28.280 *
* Ὁ Πρόεδρος Πειραιῶς & Σαλαμίνος ΓΕΡΟΝΤΙΟΣ *
* ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ *
* Ὁ Ἀχαρνῶν καὶ Νέας Ἰωνίας ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ *
*
* Συντάσσεται ὑπὸ Ἐπιτροπῆς *
*
* Κάνιγγος 32 — Ἀθῆναι 106 82 *
*
* ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: *
* Ἑσωτερικοῦ: Ἐτήσια δραχμὰς 500 *
* Ἐξωτερικοῦ: Ἐτήσια δολλάρια 30 *
*
* Τιμὴ Φύλλου δρχ. 20 *
*
* Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου *
* ΝΙΚΟΣ ΑΡΓΥΡΟΣ *
* Μεθώνης 4 - Τηλ. 36.22.982 *

Ἀστέρες Πολύφωτοι

Ἀγία Εἰρήνη Χρυσοβαλάντου

«Ἐως τὸ φῶς ἔχετε πιστεύετε εἰς τὸ φῶς, ἵνα υἱοὶ φωτός γένησθε» (Ἰωαν. 12.36).

Ἐάν ὁ Κύριος μᾶς θέλει Φῶς ἐν τῷ Κόσμῳ, ἔφ' ὅσον καὶ ἡμεῖς εὐρισκόμεθα ἐν τῷ φωτὶ, δύναται τὸ ἀναχεῖρας φύλλον, ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν, νὰ χαρακτηρίζη ὡς ἀστέρας πολύφωτους τοῦ νοητοῦ στερεώματος οἰονδήποτε ἁγίου τῆς ἐκκλησίας ἀπὸ τὸν μικρότερον μέχρι τὸν μέγιστον καὶ νὰ τὸν προβάλλῃ εἰς τὰ ὄμματα τοῦ Χριστιανικοῦ κόσμου πρὸς ψυχικὴν ὠφέλειαν καὶ παραδειγματισμὸν.

Ἀρχὴν θὰ κάνῃ ἡ στήλη αὕτη ἀπὸ τὴν Ἀγίαν Εἰρήνην τὴν Ἡγουμένην τῆς Μονῆς Χρυσοβαλάντου, ἡ ὁποία ἤκμασε κατὰ τὸν Η' Αἰῶνα, τὴν χρυσὴν καὶ αὐτὴν ἐποχὴν, τοῦ ἀναχωρητισμοῦ καὶ τῆς πρακτικῆς φιλοσοφίας, ἐπειδὴ ἔδωσε, ἡ ἁγία ὁλοκληρωτικὰ τὴν ζωὴν τῆς εἰς τὸν Χριστὸν καὶ ὁ Κύριος τὴν ἡμειψε, χάρισας εἰς αὐτὴν τὸν Στέφανον τῆς Ζωῆς, καὶ ἐν συνεχείᾳ νὰ τὴν ἐμφανίσῃ ὡς πρότυπον χριστιανικῆς συνεπειᾶς καὶ ἀγιότητος. Ἡ Ἀγία Εἰρήνη κατεστάθη δοχεῖον τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, διότι ἠκολούθησε «ταῖς ἰχνεσιν αὐτοῦ» καὶ εἶχε πάντοτε ἐν νῷ αὐτὸ ποῦ λέγει ὁ Κύριος ὅτι μήτηρ μου καὶ ἀδελφοὶ μου εἶναι αὐτοὶ ποῦ ἐργάζονται τὸ ἀγαθόν.

«Ὅστις γάρ ἂν ποιήσῃ τὸ θέλημα τοῦ Πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς, αὐτὸς μου ἀδελφὸς καὶ ἀδελφὴ καὶ μήτηρ ἐστίν»

καὶ ἡ ἐορταζομένη ἁγία Εἰρήνη ἡ τοῦ Χρυσοβαλάντου εἶναι αὕτη ἡ ὁποία ἐφήρμοσε ἐπακριβῶς τὰ λόγια τοῦ Κυρίου ἐν τῇ θεωρίᾳ καὶ πράξει.

Ἐλησμόνησε, ἡ ὡραία τὴν ὀσιν Εἰρήνη, ἡ κοσμία καὶ εὐτακτος κατὰ τὸν ἅγιον Βιογράφον τῆς, τὴν αἰγλὴν τὴν σωματικὴν καὶ τὴν συγγένειά τῆς καὶ ἀντὶ νὰ οδεύσῃ πρὸς τὸ Παλάτιον νὰ γίνῃ σύντροφος τοῦ νεαροῦ Βασιλέως Μιχαήλ, Υἱοῦ τοῦ Θεοφίλου καὶ τῆς Θεοδώρας, ἥλλαξε ὁλοκληρωτικὴν πορείαν καὶ κατέφυγε εἰς τὴν Μονὴν τοῦ Χρυσοβαλάντου ἡ ὁποία ἀπέχει ὀλίγες χιλιόμετρικες μονάδες ἀπὸ τὴν βασιλεύουσαν τῶν Πόλεων τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ «ὑπετάγη» εἰς τὴν ἁγίαν καθηγουμένην, λησμονήσασα τὸν ἑαυτὸν τῆς καὶ παραδοθεῖσα εἰς τὴν ἐξάσκησιν, τῆς μεγίστης τῶν ἀρετῶν, τὴν ὑπακοὴν ἐπὶ πολλὰς δεκαετίαι. Ἐκεῖ ἐν τῇ ὑπακοῇ ἐγίνε σκεῦος τοῦ Παρακλήτου. Ἐν νηστείᾳ καὶ προσευχῇ διήρχετο τὸ στάδιον τῆς ζωῆς τῆς καὶ ὁσημέραι

καθίστατο σκεῦος ἐκλεκτώτερον τῆς Ἀγίας Τριάδος, ὡς χρυσὸς ἀμειγρὸς ἐν τῷ χωνευτηρίῳ.

Ἐλησμόνει ἡ Ἀγία, παντελῶς τὰ τοῦ κόσμου καὶ τὰ ἐν τῷ κόσμῳ καὶ ἐδόθηκε, εἰς τὴν προσευχὴν καὶ σὲ κάθε λεπτὸν τῆς ζωῆς τῆς ὁ νοῦς ἦταν ἐστραμμένος πρὸς τὸν Οὐράνιον Νυμφίον τῆς. Κατήργησε, τοὺς φυσικοὺς κανόνους ζωῆς, καὶ ἔζησε τοῦ λοιποῦ τὴν ὑπὲρ λόγον ζωὴν, ἐν ἐγκρατεῖᾳ καὶ διηνεκῇ προσευχῇ. Ἐπὶ ἡμέρας ὁλοκλήρους ὡς ἀσώματος ἔμενε «ἐνώπιος ἐνωπίῳ» καὶ ὠμίλει νυχθημερόν μετὰ τὸν Σωτήρᾳ τῆς Χριστόν. Ἐφθασε οὕτως ἡ Ἀγία εἰς πολὺ ὕψηλὰ μέτρα ἀγιότητος, οὕτως ὥστε καὶ αὐτὰ τὰ στοιχεῖα τῆς φύσεως ὅπως τὰ δένδρα τὴν «ἠύλαβοντο» καὶ ὅταν προσηύχετο ἔκλιναν τὴν φυσικὴν των ὑπόστασιν πρὸς αὐτὴν, ὅπως βλέπομεν καὶ θαυμάζομεν εἰς τὴν σεπτὴν Εἰκόνα τῆς, τὸ ἄψευστον τοῦτο γεγονός. Συνόμιλος, μετὰ τοῦ Θεοῦ τῆς καὶ τῶν Ἀγγέλων του, δὲν ἦταν δυνατόν, παρὰ νὰ εὐρίσκετο ὑπὲρ τὴν Γῆν.

Ἔτσι τὴν ἔβλεπαν τὰ καθαρὰ μάτια τῶν συνασκητριῶν τῆς νὰ εὐρίσκεται πάντοτε ὑπὲρ τὴν Γῆν προσευχομένη. Εὐρίσκετο, ἐν τῇ οὐσίᾳ ἐν τῷ Παραδείσῳ ἐκεῖ εἰς τοὺς ἀφθάρτους λειμῶνας αὐτοῦ, ἐκεῖ ποῦ προορίζονται, ὅλοι οἱ ἐν Χριστῷ, ἔφ' ὅσον ζοῦμε τὴν κατὰ Θεὸν Βιωτὴν! Τόση ἦταν ἡ ἀπορρόφησίς τῆς ἀπὸ τὴν προσευχὴν, ποῦ παρέμενε ὁλόκληρον τὴν νύκτα μετὰ τὰς χεῖρας τῆς ἐστραμμένας πρὸς τὸν Οὐρανόν, τὴν δὲ πρωΐαν μετὰ τὸ φῶς τοῦ Ἥλιου ἡ Ἡγουμένη, ἡ ἰδία προσωπικῶς κατέβαζε τὰς χεῖρας τῆς διότι ἡ Ὁσία ἔβλεπεν τὸν νοητὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης εἰς τὸν ὁποῖον ἦταν ἀφιερωμένη ὁλόκληρος ἡ ὑπαρξίς τῆς.

Ὁ βιογράφος τῆς ἀπαριθμεῖ ἄπειρα θαύματα τῆς, καθ' ὃν χρόνον ἔζη ἐν τῷ ταπεινῷ σαρκίῳ τῆς σημάδι τῆς ἀγάπης καὶ εὐνοίας τοῦ Ἀπείρου Θεοῦ πρὸς αὐτὴν.

Παρέδωκε τῷ πνεύμα εἰς βαθὺ γῆρας, διατηροῦσα τὸ κάλλος τῆς, ἀπίστευτον μὲν ἀλλὰ ἀληθές, ὡς Ἡγουμένη τῆς Μονῆς καὶ Ἀγγελοι Κυρίου παρέλαβον τὴν ἀγνὴν ψυχὴν τῆς εἰς τὸν Οὐρανὸν μετὰ λαμπάδων καὶ θυμιαμάτων. Τὸ σκῆνος τῆς παραμένει καὶ θὰ παραμένῃ ὡς χαριτόβρυτος πηγὴ ἱαμάτων καὶ ἐνθέου πλουτισμοῦ γιὰ ὅσους τιμοῦν τὴν μνήμη τῆς καὶ σπεύδουν νὰ ἐφαρμώσουν τι ἐν τῇ ἁγίᾳ ἐντολῇ τῆς ὑπακοῆς καὶ τῆς ὁλοκληρωμένης ἀγάπης πρὸς τὸν Δομήτορα τῆς Ὁρθοδόξου Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν.

Χρ. Μ. Χαλβατζῆς
Ἀναγνώστης

ΠΑΤΕΡΙΚΗ ΣΟΦΙΑ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΑΘΟΜΙΛΟΥΜΕΝΗΝ

Περὶ ἀγάπης

Ἁγίου Ἰωάννου Χρυσοστόμου

(Τετάρτη Συνέχεια)

Διὰ ποῖον λόγον λοιπὸν ὠμίλησεν ἔτσι ὁ Παῦλος, αὐτὸ θὰ προσπαθῶ τώρα νὰ ἀποδείξω, ἀφοῦ πρῶτον δοκιμάσω νὰ δείξω, πῶς εἶναι δυνατόν νὰ μὴ ἔχη ἀγάπην ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος διαμοιράζει ὅλα τὰ ὑπάρχοντά του. Ἐκεῖνος δηλαδὴ ὁ ὁποῖος εἶναι ἕτοιμος νὰ καῇ, καὶ ὁ ὁποῖος ἔχει ὅλα τὰ χαρίσματα, εἶναι δυνατόν ἴσως καὶ νὰ μὴ ἀγαπήσῃ. Ἐκεῖνος ὅμως, ὁ ὁποῖος ὄχι μόνον δίδει τὰ ὑπάρχοντά του, ἀλλὰ καὶ τρέφει ὁ ἴδιος

ἐκείνους ποὺ ἔχουν ἀνάγκη, πῶς δὲν ἀγαπᾷ;

Τί εἶναι δυνατόν νὰ εἶπῃ κανεὶς εἰς αὐτὴν τὴν περίπτωσιν; Ἡ ὅτι τὸ ἀνύπαρκτον ὑπέθεσεν (ὁ Παῦλος) ὡς πραγματικόν, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον πάντοτε ἀρέσκεται νὰ κάμνῃ ὅταν θέλῃ νὰ παραστήσῃ κάποιαν ὑπερβολὴν ὅπως ὅταν, γράφων πρὸς τοὺς Γαλάτας, λέγῃ: Ἐὰν ἡμεῖς ἢ Ἄγγελος ἐξ οὐρανοῦ εὐαγγελιζήται ὑμῖν, παρ' ὃ παρελάβετε, ἀνάθεμα ἔστω (Γαλ. α' 8)· μολονότι οὔτε αὐτὸς οὔτε Ἄγγελος ἐπρόκειτο νὰ κάμῃ τέτοιο πρᾶγμα. Ἀλλ' ἔθεσεν ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον εἰς καρμίαν περι-

πτωσιν δὲν ἦτο δυνατόν νὰ συμβῇ διὰ νὰ δείξῃ τὴν ὑπερβολὴν τοῦ πράγματος.

Καὶ πάλιν, ὅταν εἰς τὴν πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολὴν λέγῃ: οὔτε Ἄγγελοι, οὔτε Ἀρχαί, οὔτε Δυνάμεις δυνήσονται ἡμᾶς χωρίσαι ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ (Ῥωμ. η' 38-39). Οὔτε αὐτὸ δηλαδὴ ἐπρόκειτο νὰ κάμουν οἱ Ἄγγελοι, ἀλλὰ καὶ ἐδῶ τὸ ἀνύπαρκτον ὑποθέτει ὡς πραγματικόν. Ὅπως ἐπίσης ὅταν λέγῃ καὶ τὸ ἐξῆς: οὔτε κτίσις ἐτέρα (αὐτόθι 39), μολονότι ἄλλη κτίσις δὲν ὑπάρχει. Διότι ὅλην τὴν κτίσιν περιέλαβεν, ὅταν εἶπε καὶ τὰ ἄνω καὶ τὰ κάτω πάντα· ἀλλ' ὅμως καὶ ἐδῶ θέτει καθ' ὑπόθεσιν ὡς πραγματικόν τὸ μὴ ὑπάρχον, ὥστε νὰ δείξῃ τὸν ὑπερβολικὸν πόθον του.

Αὐτὸ λοιπὸν τὸ ἴδιον κάμνει καὶ ἐδῶ, ὅταν λέγῃ, ὅτι: **Κὰν πάντα τις δῶ ἀγάπην δὲ μὴ ἔχη, οὐδὲν ὠφελεῖται** (Α' Κορ. ιγ' 3). Ἡ αὐτὸ εἶναι δυνατόν νὰ εἶπῃ κανεὶς εἰς αὐτὴν τὴν περίπτωσιν, ἢ ὅτι θέλει, ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι δίδουν, νὰ εἶναι καὶ συνδεδεμένοι πρὸς τοὺς λαμβάνοντας, καὶ νὰ μὴ δίδουν ἀπλῶς χωρὶς καρμίαν συμπάθειαν, ἀλλὰ νὰ ἐλεοῦν καὶ νὰ σκύβουν ἐπάνω εἰς τὸν πόνον, νὰ συμπαθοῦν καὶ νὰ συμπονοῦν ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἔχουν ἀνάγκη.

Δι' αὐτὸν δηλαδὴ τὸν λόγον καὶ ἡ ἐλεημοσύνη εἶναι νομοθετημένη ἀπὸ τὸν Θεόν. Διότι καὶ χωρὶς αὐτὴν ὁ Θεὸς ἤμποροῦσε νὰ διατρέφῃ τοὺς πτωχοὺς· ἀλλὰ διὰ νὰ μᾶς συνενώσῃ εἰς τὴν ἀγάπην, καὶ διὰ νὰ αἰσθανώμεθα θερμὴν ὁ ἕνας πρὸς τὸν ἄλλον, παρήγγειλε νὰ τρέφωνται οἱ πτωχοὶ ἀπὸ ἡμᾶς. Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν καὶ εἰς ἄλλην περίπτωσιν λέγει: **Κρείσσων λόγος ἀγαθὸς ἢ δόσις**· καὶ ἰδοὺ λόγος ὑπὲρ δόμα ἀγαθὸν (Σερ. ιη' 16-17). Καὶ ὁ ἴδιος λέγει: **Ἐλεον θέλω καὶ οὐ θυσίαν** (Ματθ. θ' 13, ιβ' 7, Ὡσηε ζ' 6). Ἐπειδὴ δηλαδὴ εἶναι συνηθισμένον καὶ τοὺς εὐεργετούμενους νὰ ἀγαπῶμεν καὶ οἱ εὐεργετούμενοι νὰ ἔχουν φιλικωτέραν διάθεσιν πρὸς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι τοὺς εὐεργετοῦν, ὁ Θεὸς, θέλων νὰ δημιουργήσῃ σύνδεσμον φιλίας, ἐνομοθέτησε τοῦτο.

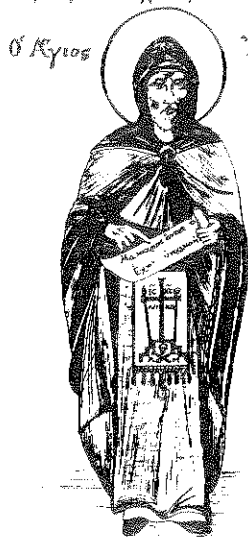
(Ἔπεται Συνέχεια)

ΑΣΚΗΤΙΚΑ

‘Οσ. Π. ΕΦΡΑΙΜ ΤΟΥ ΣΥΡΟΥ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΑΘΟΜΙΛΟΥΜΕΝΗΝ

(Τετάρτη Συνέχεια)

Ὁ Ἅγιος

Ἐφραίμ
ὁ Σύρος.

Ὅταν δὲ εἰς ἡμᾶς ἔλθῃ λογισμὸς, εἴμεθα ἐξηγριωμένοι, καὶ οὐχὶ μόνον δὲν ἐξετάζομεν τὸ πρᾶγμα προσευχόμενοι μετὰ πόνου, ἀλλὰ καὶ δὲν πειθαρχοῦμεν ὑπὸ ἄλλων νοθετούμενοι· ὁθεν καὶ αἰχμαλωτιζόμεθα ὑπὸ τοῦ πονηροῦ Ἐχθροῦ. Ἐπειτα

λέγει, ἐπειδὴ ἐπέμειναν ὁ λογισμὸς, ἐξῆλθε εἰς τὴν ἔρημον, καὶ εὗρεν ἐκεῖ λίμνην ὑδάτων, ἐν δὲ τῷ μέσῳ αὐτῆς νῆσον· καὶ ἦλθον τὰ κτήνη τῆς ἐρήμου νὰ πίωσιν ἐξ αὐτῆς, καὶ εἶδεν ἐν μέσῳ αὐτῆς δύο ἀνθρώπους γυμνοὺς. Ἐπειτα ἀφοῦ ἐλάλησαν ἐκεῖνοι πρὸς ἀλλήλους εἶπεν ὁ ἄββᾶς Μακάριος πρὸς αὐτοὺς. Πῶς δύναμαι νὰ γίνω μοναχός; Λέγουσιν αὐτῷ· ἐὰν δὲν ἀπαρνηθῇ τις ὅλα τὰ ἐγκόσμια δὲν δύναται νὰ γείνῃ μοναχός. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτοὺς· ἐγὼ εἶμαι ἀσθενής καὶ δὲν δύναμαι ὡς ὑμεῖς. Καὶ εἶπον· ἐὰν δὲν δύνασαι ὡς ἡμεῖς, κάθου ἐν τῷ κελλίῳ σου, καὶ κλαῦσαι τὰς ἀμαρτίας σου. Ὡ! ταπεινώσεις ἐνθέου ἀνδρός, ὦ! σύνεσις ἐναρέτου ψυχῆς· ὁ εἰς τόσον πολλὰ καὶ μεγάλα ἀνδραγαθήματα διαπρέπων, δὲν ἔκρινεν ἑαυτὸν ἄξιον τοῦ πράγματος· ἀλλ’ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, ἐγὼ εἶμι ἀσθενής, καὶ δὲν δύναμαι ὡς ὑμεῖς. Ἡμεῖς δὲ χωρὶς νὰ ἐπέλθῃ διωγμὸς τις, οὔτε νὰ διωκώμεθα ὑπὸ τινος, παρασυρόμεθα ἀπὸ τὴν προπέτειαν καὶ αὐταρέσκειαν ἡμῶν, καὶ ἐπιχειροῦμεν τὰ ὑπὲρ δύναμιν, πειράζοντες τὸν Κύριον ἡμῶν καὶ Θεὸν, τὸ ὅποιον εἶναι φοβερὸν. Οὐαὶ δὲ εἰς τὸν ἀνθρώπον ἐκεῖνον, ὅστις ἔχει πεποιθήσιν εἰς τὴν

ἰδίαν δύναμιν, ἢ εὐφυΐαν, καὶ δὲν ἀναθέτει πᾶσαν αὐτοῦ τὴν ἐλπίδα εἰς τὸν Θεόν· διότι μόνον παρ’ αὐτοῦ δίδεται ἡ δύναμις καὶ ἡ ἀρετὴ. Διότι ἐὰν παρατηρήσωμεν μετὰ προσοχῆς εἰς τὸν βίον τοῦ ἄββᾶ Ἀντωνίου, θέλομεν εὐρεῖ, ὅτι καὶ αὐτὸς ἐποίησε τὰ πάντα ἐκ θείας ἀποκαλύψεως. Δὲν ἐκάθητο καὶ αὐτὸς ὁμοίως ἐν μοναστηρίῳ· δὲν ἐφόρει ἐνδύματα· δὲν ἔτρωγεν ἄρτον· δὲν εἰργάζετο ταῖς ἰδίαις χερσὶ· δὲν εἶχε μαθητὰς, οἱ ὅποιοι ὅτε ἀπέθανεν, ἐτύλιξαν καὶ ἔθαψαν αὐτόν· Καὶ οὐχὶ μόνον αὐτὸς ὁ μακάριος Ἀντώνιος ἐπολιτεύθη τῇ διαγωγῇ ταύτῃ, ἀλλὰ καὶ οἱ λοιποὶ πατέρες οἱ διαγαγόντες ἐνάρετον βίον, οἱ ὅποιοι ἐγέναντο παρηγορηταὶ τῶν συχνάζόντων πρὸς αὐτοὺς, καὶ διὰ τῶν ὁποίων ὁ Θεὸς σημεία καὶ ἰατρείας ἐξετέλει. Διότι ἦσαν ὡς λύχνοι φωτεινοί, φωτιζόμενοι ὑπὸ τῶν ἀρετῶν· τοῦτον τὸν βίον καὶ τὸν τρόπον ἃς μιμηθῶμεν καὶ ἡμεῖς βαδίζοντες ἐν τῇ βασιλικῇ ὁδῷ, καὶ μὴ ἐκκλίνοντες μήτε εἰς τὰ δεξιὰ, μήτε εἰς τὰ ἀριστερὰ.

Ἄς ἡσυχάσωμεν λοιπὸν διὰ τῆς ἡσυχίας, τῆς νηστείας, τῆς ἀγρυπνίας τῆς προσευχῆς, τῶν δακρύων, τῶν ἀκολουθιῶν, τοῦ ἐργοχείρου, τῆς συνομιλίας μετὰ τῶν ἁγίων πατέρων τῆς ὑπακοῆς τῆς ἀληθείας, τῆς ἀκροάσεως τῶν θείων Γραφῶν, διὰ νὰ μὴ μένῃ ἀκαλλιέργητος ὁ νοῦς ἡμῶν. Μάλιστα δὲ νὰ καταστῶμεν ἄξιοι τῶν ἀχράντων μυστηρίων, ὅπως ἀποσφογισθῇ ἡ ψυχὴ ἡμῶν ἐκ τῶν γενομένων ἀπιστιῶν τε καὶ ῥυπαρῶν λογισμῶν, καὶ ἐνοικήσας ἐν ἡμῖν ὁ Κύριος λυτρώσῃ ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ Πονηροῦ. Πρὸ πάντων δὲ τὴν εἰλικρινῇ ἀγάπην ἃς διώκωμεν πρὸς ἀλλήλους καὶ πρὸς πάντας· διότι ἀπὸ πλησίον ἀποκτᾷ τις τὸ πονηρὸν καὶ ἀγαθόν. Διότι εἶναι ἀψευδὴς ὁ εἰπών. «Ὅ,τι ἐποιήσατε εἰς ἓνα τῶν ἀδελφῶν μου τούτων, εἰς ἐμὲ ἐποιήσατε» πρὸς δὲ τοὺς ἀσυμπαθεῖς πάλιν λέγει· «Εἰς ὃν τινα τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων δὲν ἐποιήσατε ἐλεημοσύνην, οὐδὲ εἰς ἐμὲ ἐποιήσατε· καὶ οὗτοι μὲν θέλουσι προευθῇ εἰς τὴν αἰώνιον κόλασιν, οἱ δὲ δίκαιοι εἰς τὴν αἰώνιον ζωὴν». (Ἐπεται συνέχεια)

Κινήσεις Ἀρχιερέων

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ & ΣΑΛΑΜΙΝΟΣ

Ἐκκλησία Εὐαγγελίστριας Καραβᾶ

Ἐφαλλον οἱ ἱεροψάλται κ.κ. Χρυσόστομος Γεωργιάδης καὶ Μιχαὴλ Φαμέλης. Τὸν πανηγυρικὸν λόγον ἐξεφώνησεν ὁ δικηγόρος κ. Ν. Ἀναγνωστόπουλος, ἀναφερθεὶς εἰς τοὺς τιμωμένους Ἀγίους, «οἱ ὅποιοι ὡς εἶπεν - εὐηρέστησαν καὶ ἐδό-

Στιγμιότυπον, μὲ ποίαν τινα καθυστέρησιν, τῆς λιτανεύσεως τῆς Ἀγίας Εἰκόνας τῆς Εὐαγγελιστρίας κατὰ τὴν κυριώνυμον ἡμέραν Αὐτῆς.

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χρυσόστομος λιτανεύει τὴν Ἀγίαν Εἰκόνα τῆς Θεομήτορος, πλαισιούμενος ἀπὸ τὸν π. Νικόλαον Καλοσκάμην, π. Καλλίνικον Μουράτογλου, π. Ἰωάννην καὶ ἄλλο ἱερατεῖον καὶ σημαντικοῦ μέρους τοῦ πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀπὸ τὴν ἱερὰν πανήγυριν τῶν Ἀγίων Ἀναργύρων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ εἰς τὸν Πειραιᾶ.

Τὴν 14ην Ἰουλίου (ΟΕ) ἐτελέσθη εἰς τὸν ἱερὸν Παρεκκλήσιον τῶν Ἀγίων Ἀναργύρων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ «ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου» εἰς τὸν Πειραιᾶ (Καραβᾶ), ἐπὶ τῇ Θεῇ μνήμῃ τούτων, πανηγυρικὴ λειτουργία εἰς τὴν ὁποίαν ἐχοροστάτησεν ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνος κ. Γερόντιος, λειτουργούντων τῶν ἐφημερίων πανοσ. ἀρχιμανδρίτου... καὶ αἰδεσ. ἱερεὺς Νικολάου Καλοσκάμη, τῇ συμπράξει καὶ τοῦ ὁσίου ἱεροδιακόνου Γεροντίου Νουδάρου:

ἔξασαν τὸν Θεὸν, ὡς ἱατροὶ μὴ λαμβάνοντες ἀμοιβὴν, διὸ καὶ Ἀνάργυροι καλοῦνται, καὶ ἐφαρμογὴν τοῦ λόγου τοῦ Χριστοῦ πρὸς τοὺς Ἀγίους Ἀποστόλους «δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε» καὶ καλέσας τοὺς συγχρόνους ἱατροὺς, ὅπως τοὺς μιμηθοῦν, «διὰ ν' ἀξιωθοῦν καὶ οὗτοι, ὡς Ἐκεῖνοι, τοῦ Οὐρανίου, μισθοῦ, τοῦ ὁποίου ἡ ἀγία εἶναι ἀσυγκρίτως ἀνωτέρα τοῦ ἐπιγείου».

Συγχαίροντες τοὺς εὐλαβεστάτους ἐφημερίους καὶ ἰδιαίτερος τὸν παλαίμαχον πατέρα Νικόλαον Καλοσκάμην, τοὺς ἱεροψάλτας, τοὺς Ἐπιτρόπους καὶ ἐν γένει τοὺς διακονοῦντας εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναὸν, εὐχόμεθα πάσαν ἀπὸ Θεοῦ ἀγαθοδωρίαν.

ΕΠΙ ΤΗ ΙΕΡᾳ ΜΝΗΜῃ ΤΩΝ ΟΣΙΩΝ ΑΓΙΑΝΝΑΝΙΤΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΑΛΩΣΕΩΣ ΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΔΙΑΛΑΜΨΑΝΤΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ

Τὴν Κυριακὴν 13 Ἰουλίου (ΟΕ), ἐπὶ τῇ ἱερᾷ μνήμῃ τοῦ Ὁσίου Γεροντίου καὶ λοιπῶν Ἀγιαννανιτῶν Πατέρων, ὡς καὶ τῶν ἀπὸ τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως διακριθέντων ἐπὶ ὁσιακῇ βιο-

τῇ Πατέρων, ἐτελέσθη θεία πανηγυρική λειτουργία εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου τοῦ Ἀθωνίτου, λόγῳ τῶν σεπτῶν ὀνομαστηρίων τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνος κ. Γεροντίου.

Προέστη οὗτος, συμπαραστατούμενος ὑπὸ τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολίτων Φθιώτιδος καὶ Θαυμακοῦ κ. Καλλινίκου, Θεσσαλονίκης κ. Εὐθυμίου, καὶ Ἀχαρνῶν καὶ Ν. Ἰωνίας κ. Ἀθανασίου, τῶν πανοσιολ. ἀρχιμανδριτῶν Θεοκλήτου... καὶ Μεθοδίου Δεσποτίδη, τῶν αἰδεσ. ἱερέων Γεωργίου Συμράκη καὶ Κωνσταντίνου Βελέντζα καὶ τοῦ ὁσίου. ἱεροδιακόνου Γεροντίου Νουδάρου.

Ἐψαλλον οἱ κ.κ. Βασίλειος Καραμήτσος καὶ Δημήτριος Χατζῆς. Ὁμίλησε καταλλήλως ὁ δικηγόρος κ. Ν. Ἀναγνωστόπουλος ἀναφερθεὶς εἰς τοὺς ἐορταζομένους Ὁσίου Πατέρας μοναχοὺς καὶ ἀσκητὰς, οἱ ὅποιοι ὡς εἶπεν εὐηρέστησαν καὶ ἐδόξασαν τὸν Θεὸν μὲ τὴν ὁσιακὴν βιοτὴν των καὶ τιμῶνται παρ' ὀλοκλήρου τῆς Ὁρθοδ. Χριστιανικῆς ἀνθρωπότητος ὡς ἰδεώδη πρότυπα ταύτης.

Ἐν τέλει ἀνεφέρθη καὶ εἰς τὸν ἐορτάζοντα σεπτὸν ποιμενάρχην κ. Γερόντιον, ἐξάρας τὰς ἀρετὰς του καὶ εὐχηθεὶς ὅπως «ὁ Παντοδύναμος, διὰ τῶν πρεσβειῶν τῶν τιμωμένων Ὁσίων Πατέρων, τῷ χαρίζῃ καλὴν ὑγείαν, δύναμιν καὶ τὴν μακροημέρευσιν καὶ πνευματικὴν δόξαν τοῦ Ὁσίου Γεροντίου, ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Θεοφρουρήτου Μητροπόλεως Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνας τὴν ὁποίαν ἀξίως διαποιμαίνει καὶ ἐν γένει τῆς μαρτυρικῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. τῆς Ἑλλάδος, τῆς ὁποίας ἐντυγχάνει πολὺ πειρον καὶ πολὺτιμον ἡγετικὸν στέλεχος».

Τὴν μεσημβρίαν παρετέθη τράπεζα, εἰς τὴν ὁποίαν παρεκάθησαν πλείστοι πιστοί, πλήρεις χαρᾶς καὶ ἱερᾶς ὑπερηφανείας διὰ τὸν ἐορτάζοντα πάντη ἄξιον ἱεράρχην τῶν Γ.Ο.Χ. τῆς Ἑλλάδος. Τὴν ἐορτὴν ἐτίμησε καὶ ὁ Σεβασμιώτατος πρῶν Μητροπολίτης Εὐρίπου καὶ Εὐβοίας κ. Παῖσιος, συνδεόμενος πνευματικῶς μετὰ τοῦ ἐορτάζοντος.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Ὁ Ἅγιος Θεσσαλονίκης κ. Εὐθύμιος, ἐτέλεσε τὴν λειτουργίαν καὶ ὠμίλησε καταλλήλως εἰς τοὺς κάτωθι Ἱ. Ναοὺς.

Κυριακὴν τοῦ Θωμᾶ 28-4-86 εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν Ἀγίων Ἀναργύρων, Θάσου. Τῇ 1-5-86 εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν Ἀγίων Πατέρων Παιανίας Ἀττικῆς. Τῇ 5-5-86 εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν Ἀγίου Νικολάου Στουτγκάρδης Δ. Γερμανίας εἰς τὸ μνημόσυνον τοῦ ἐκλεκτοῦ νέου

Γεωργίου Βέργα. Κυριακὴν τοῦ Παραλύτου 12-5-86 εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν Ἀγίας Εἰρήνης Χρυσοβαλάντου Θεσσαλονίκης. Κυριακὴν Σαμαρείδος 19-5-86 εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν Ἀγίου Γεωργίου Μεσημερίου.

21-5-86 εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν Ἀγίου Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης Ἀρέθουσας Θεσ/νίκης εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναὸν. Κυριακὴν τοῦ Τυφλοῦ 26-5-86 εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν Ἀγίου Φανουρίου Σερρῶν. 2-6-86 Ἀγίων Πατέρων εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν Ἀγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν Δράμας.

Εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν Ἀγίων Ἀναργύρων Θάσου.

Τὴν Προτεραίαν 1-6-86 εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν Ἀγίου Καλλινίκου Ροδοπόλεως Σερρῶν.

6-6-86 εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν Ἀγίας Εἰρήνης Χρυσοβαλάντου Θεσ/νίκης.

9-6-86 εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν Ἀγίας Ἀναστασίας Κομοτινῆς.

16-6-86 εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν Ἀγίου Νικήτα, Νικήτης Χαλκιδικῆς.

22-6-86 εἰς τὴν Σεβασμίαν Μονὴν Γεννεσίου Χριστοῦ Ἀργους.

29-6-86 εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν Ἀγίου Φανουρίου Σερρῶν 30-6-86 εἰς τὴν Ἱ. Μονὴν Ἀγίου Ἀθανασίου Ἀθωνίτου Μ. Πεύκου μετ' ἄλλων ἱεραρχῶν διὰ τὸν ἐορτάζοντα Σεβαστὸν ἀρχιερέα Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνος κ. Γερόντιον.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ ΚΑΙ ΘΑΥΜΑΚΟΥ

Τῇ 10-6-86 ἐγένοντο παρ' αὐτοῦ ἐγκαίνια τοῦ Ἱ. Ναοῦ τῆς Σεβασμίας Μονῆς Ἀγίας Τριάδος Μενδενίτης καὶ παρευρέθησαν πλῆθος κόσμου ἐκ Φθιώτιδος καὶ ἐξ Ἀθηνῶν. Τὰ ἐγκαίνια ἐγένοντο κατὰ τὸν παραδόσιακὸν τρόπον καὶ μετὰ Βυζαντινῆς μεγαλοπρέπειας τὸ δὲ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας «ἠυφράνθη» πνευματικῶς! Ἡ Σεβασμία Μονὴ δὲν παρέλειψε νὰ παραθέσῃ Τράπεζαν εἰς ὅλους τοὺς παρευρεθέντες.

Τῇ 22-6-86 ἐλειτούργησε εἰς τὴν Ἱ. Μονὴν Γεννεσίου τοῦ Χριστοῦ Ἀργους. Εἰς τὴν λειτουργίαν αὐτὴν, ἐπρωτοστάτησεν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χρυσόστομος, ὁ ἅγιος Θεσσαλονίκης καὶ ἄλλοι Ἀρχιερεῖς καὶ ἱερὸν πρεσβυτέριον.

Τῇ 24-6-86 ἐλειτούργησε εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν Σεβασμίας Μονῆς Ἀγίου Ἰωάννου, Λουτράκι Κορινθίας μετὰ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνας κ.κ. Γεροντίου καὶ ἄλλων σεπτῶν ἀρχιερέων καὶ σεπτοῦ πρεσβυτερίου.

Ἐνεκαίνιασε τὸν Ἱ. Ναὸν Ἀγίων Ἀναργύρων

Ἁγίου Κωνσταντίνου Λοκρίδος ἐν μέσῳ εὐσεβοῦς πλήθους καὶ φιλοχρίστου λαοῦ. Σημειοῦται ὅτι ὁ ἱερός οὗτος Ναὸς ἀνήκει εἰς τὸ Γενικὸν Φιλόπρωχον Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος.

30-6-86 εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν Ἁγίου Ἀθανασίου Ἀθωνίτου ἐν Μεγάλῳ Πεύκῳ διὰ τὸν ἑορτάζοντα Σεβασμιώτατον κ. Γερόντιον, ὁμοῦ μετὰ τῶν ἁγίου Θεσσαλονίκης κ. Εὐθυμίου, ἁγίου Ἀχαρνῶν καὶ Νέας Ἰωνίας κ. Ἀθανασίου, καὶ σεπτοῦ πρεσβυτέρου.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΑΧΑΡΝΩΝ ΚΑΙ Ν. ΙΩΝΙΑΣ

Τῇ 30-6-86 ἐλειτούργησε ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἑορτῆς τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνας κ. Γεροντίου ἐν τῇ σεβασμίᾳ Μονῇ Ἁγίου Ἀθανασίου Ἀθωνίτου (Μεγάλου Πεύκου) ὁμοῦ μετὰ τῶν Ἱεραρχῶν Φθιώτιδος καὶ Θαυμακοῦ κ. Καλλινίκου, Θεσσαλονίκης κ. Εὐθυμίου καὶ ἄλλου σεπτοῦ πρεσβυτέρου.

ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ

Τὴν 14-6-86 Ὁρθ. Ἡμερ. ὁ ἅγιος διὰ τὸ θυσιαστήριον π. Νεκτάριος Δικαῖος ἐχειροτονήθη παρὰ τοῦ Σεβασμ. Ἀχαρνῶν καὶ Ν. Ἰωνίας κ. Ἀθανασίου εἰς Διάκονον, τὴν ἐπομένην δὲ εἰς Πρεσβύτερον. Ἡ χειροτονία ἔλαβε χώραν εἰς τὸν Καθεδρικὸν Ναὸν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ Ἀχαρνῶν, ἐν μέσῳ φιλοχρίστου λαοῦ.

Εὐχόμεθα εἰς τὸν π. Νεκτάριον καλὴν σταδιοδρομίαν καὶ ὑπακοήν.

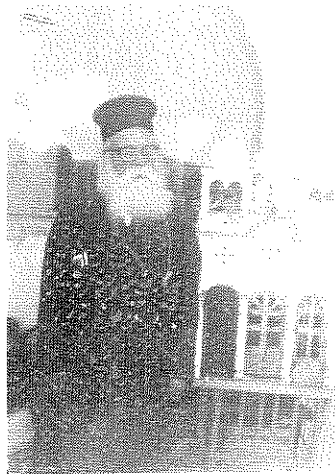
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΕΥΡΙΠΟΥ ΚΑΙ ΕΥΒΟΙΑΣ

Ὁ ἅγιος Εὐρίπου καὶ Εὐβοίας κ. Ἰουστίνος, ἐν τῇ διακρινούσῃ αὐτῷ θεία ἀπλότῃ ἀνέλαβεν παρακλήσει τοῦ ἁγίου Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνας νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίου Φιλίππου, Πειραιῶς ἀντικαθιστῶν τὸν ἀσθενοῦντα π. Καλλίνικον Μουράτογλου, ἀπὸ τῆς 21-5-86 μέχρι καὶ τῆς σήμερον.

Τῇ 1-6-86, ἑορτὴν τοῦ ἁγίου Ἰουστίνου τοῦ Φιλοσόφου ἐπανηγύρισεν ἡ σεβασμία Μονὴ τοῦ ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἑορτῆς τοῦ Σεβασμιωτάτου. Ἐλειτούργησεν ἐν αὐτῇ ὁμοῦ μετὰ τοῦ Μητροπολίτου Χίου, Ψαρρῶν καὶ Οἰνουσῶν κ. Στεφάνου περιστοιχούμενοι ἀπὸ τὸν ἀρχιμανδρίτην κ. Χριστόφορον Ἀγγελόπουλον καὶ τὸν ἱεροδιάκονον κ. Γερόντιον Λουδάρον. Πλήθος κόσμου ἐξ Ἀθηνῶν καὶ τῆς περιοχῆς παρευρέθησαν εἰς τοὺς ὁποίους παρετέθη πλουσία τράπεζα ἀγάπης.

Τῇ 7-6-86 τοῦ ὁσίου Ὁνουφρίου, συνελειτούργησεν ἐν τῇ σεβασμίᾳ Μονῇ τοῦ ὁσίου Ὁνουφρίου μετὰ τὸν ἅγιον Χίου, Ψαρρῶν καὶ Οἰνουσῶν κ. Στεφάνον. Συμμετέχε πληθος προσκυνητῶν τόσο ἐξ Ἀθηνῶν ὥς συνήθως, παρετέθη πλουσία Τράπεζα καὶ πάντες ἐξόξασαν τὸν Θεὸν τὸν δοτῆρα παντός ἀγαθοῦ.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

Λυπούμεθα ἐξ ὅλης καρδίας, διότι ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ τόσο προῦρος, ὁ πατὴρ ἡμῶν Γερμανὸς Κόζης. Ἡ τῶν τελευταίων χρόνων ἀποκοπὴ τῶν κάτω ἄκρων τοῦ ἔφερε τὸν π. Γερμανὸν ἐκτὸς ἱερατικῶν τοῦ καθήκοντων καὶ ἀνάπηρος ὢν, ὑπέφερεν τὴν κάκωσιν αὐτὴν. Οὐδέποτε θὰ λησμονήσωμεν τὸν προσπελθόντα π.

Γερμανὸν, τὸν τόσο «ζέοντα ἐν πνεύματι» καὶ χαριτολογοῦντα (ὁ λόγος αὐτοῦ ἄλατι ἡρτυμένος). Οὕτως ἔδοξε τῷ Κυρίῳ.

Ἡ νεκρώσιμος ἀκολουθία ἔλαβεν χώραν εἰς τὸν Ναὸν Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου τοῦ Πειραιῶς. Παρέστησαν εἰς τὴν νεκρώσιμον ἀκολουθίαν ὁ Ἀρχιμ. Χριστόφορος Ἀγγελόπουλος, ὁ πατὴρ Ἀζαρίας Ὁρολογᾶς, ὁ π. Νικόλας Καλοσκάμης, ὁ π. Ἰωάννης (Ἀγ. Τριάδος), ὁ πατὴρ Ἀναστάσιος Μπέσης, ὁ π. Ἀναστάσιος (Καραχάλιου) καὶ ὁ Διάκονος Γερώντιος Λουδάρος, καὶ πλήθος λαοῦ, τεθλιμμένου ἀπὸ τὴν στέρησιν τοῦ καλοῦ Λευίτου καὶ Πατρός.

ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ

Εἰς τὴν δημοσιευθεῖσαν ὑπὸ τὸν τίτλον «ΤΕΚΜΗΡΙΩΜΕΝΗ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ» εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον (806) σελ. 20-23 Ἀπάντησιν τῆς ΓΕΝ. ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΟΥ ΓΕΝ. ΤΑΜΕΙΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ἢ ΓΟΧ ΕΛΛΑΔΟΣ, εἰς δημοσίευμα τῆς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὸ 2ον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 8 (σελ. 22) τελειώνει «...ὅπως συμβαίνει ἐφέτος». Ἡ ἐν συνεχείᾳ θεθεῖσα φράσις κατὰ τὸ Ὁρθόδοξον παρεισέφρυσεν ἐκ τυπογραφικῆς ἀβλεψίας.

Ἐκδημία Ἑλλήνος Διασήμευ Ἀνδρός

Θά ἦταν ἀδίκημα νά μήν καταγράψῃ ἡ στήλῃ αὐτὴ τὴν βαθεῖαν θλίψιν τῆς διὰ τὴν ἐκδημίαν τοῦ διασήμευ Ἑλλήνος Ἀστρονόμου Δ. Κωτσάκη, ὁ ὁποῖος ἐτίμησεν τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπιστήμην, τόσον ἐνταῦθα ὅσον καὶ ἐν τῇ Ξένῃ. Λυπηρὸν, ἰδιαίτερος ὀδυνηρὸν, διότι δὲν ἀνῆκε στὴν πατρίαν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν, παρὰ ταῦτα ὅμως τὸ ἠθικὸν καὶ ἐπιστημονικὸν ἀνάστημα, τοῦ ἀνδρός ἦταν τέτοιο, ποῦ σήμερὰ στερεῖται ἡ Ἀστρονομία καὶ ἡ Χριστιανικὴ Ἐπιστήμη ἓναν σωστὸν γίγαντα.

Ὅταν διαβάξῃ τις τὰ συγγράμματά του εἰδικὰ τὰ Ἀστρονομικὰ καταλαμβάνεται ἀπὸ θάμβος καὶ δέος μπροστὰ στὴν παντοδυναμίαν τοῦ Θεοῦ, μπροστὰ στοῦ μεγαλείου τῆς δημιουργίας! Καὶ ἂν συμβαίῃ ποτὲ νά μήν εἶναι πιστὸς, ἀλλ' εἶναι ὅμως δίκαιος καὶ σωστὸς ἐρευνητής, θά κλίνη γόνυ στὸν Ἀπειρον Δημιουργὸν τοῦ Κυρίου τῆς Δόξης, στὸν Ἀναρχον Πατέρα, Συνάναρχον Υἱὸν καὶ Συνάναρχον καὶ Συναῖδιον Ἅγιον Πνεῦμα. Εἶχεν τὴν τέχνην, μαζί μὲ τὴν Ἐπιστήμην του - νά μεταδίδῃ τὸν Χριστιανισμόν εἰς τοὺς ἐρευνῶντας ἀλλὰ καλοπροαιρέτους ἀναγνώστας του. Τὶ δυστύχημα νά μήν εὐρίσκεται μετὰ τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος διὰ νά παραλάβουν Ἀγγελιοὺ Κυρίου τὴν ψυχὴν του; Ἀς τὸν θαυμάσωμεν ὅμως, διότι ὑπῆρξεν ἓνας γίγας τῆς Ἐπιστήμης.

Ὁ Ἀριθμὸς ΧΞΣΤ «666»

«Ὁ ἔχων τὸ χάραγμα, τὸ ὄνομα τοῦ θηρίου ἢ τὸν ἀριθμὸν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ· Ὡδε ἡ σοφία ἐστίν· ὁ ἔχων νοῦν ψηφισάτω τὸν ἀριθμὸν τοῦ θηρίου· ἀριθμὸς γὰρ ἀνθρώπου ἐστίν· καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτοῦ ΧΞΣΤ (Ἀποκ. Ἰωάν. ΙΓ' 17-18).

Δυστυχῶς εἴτε τὸ θέλομε εἴτε δὲν τὸ θέλομε, αὐτὸ, ὁ ἀριθμὸς τῆς ντροπῆς ποὺ ἀναγράφει ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Θεολόγος βρίσκεται μετὰς μας.

Οἱ κάρτες πολλαπλῶν διαδρομῶν ποὺ κατέχουν

οἱ σημερινοὶ μετακινούμενοι, ἀναγράφουν καθαρὰ αὐτὸ τὸ «συμπελεγμένο» νούμερο! Ποιὸς εἶναι αὐτὸς ποὺ εἶχε τὴν ἐμπνευσι καὶ ἔχει βάλει αὐτὸ τὸ νούμερο, καὶ τί σχέσι ἔχει αὐτὸ μὲ τὸν Ἑλληνα μετακινούμενον; Δὲν θά ἔπρεπε ἡ Κρατοῦσα Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος νά κάνῃ τὰς σχετικὰς παρατηρήσεις τῆς διὰ τοῦ Γραφείου Τύπου τῆς; Εἰς αὐτὸ, ὡς γνωστὸν, προΐστανται καὶ νομικοὶ, διὰ νά ἐρευνήσουν αὐτὸ τὸ μυστήριον;

Γιατὶ νά τυρβάξῃ ἡ Ἐκκλησία περὶ πολλὰ καὶ νά μᾶς κατηγορῇ ἐμᾶς τοὺς Γ.Ο.Χ. πῶς δὲν ἔχομεν Ἀποστολικὴν Ἱερωσύνην καὶ διαδοχὴν, (αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι τῆς Ἀριστίνδην Συνόδου, κ.λπ.). Ἐμᾶς, ποὺ κρατοῦμεν τὴν σωστὴν διδασκαλίαν τοῦ Χριστοῦ καὶ ἔχομεν πατροπαραδότως τὴν Ἱερωσύνην; Γιατὶ λοιπὸν αὐτοὶ δὲν φροντίζουν νά ρωτήσουν καὶ νά ἐλέγξουν, ποῖοι εἶναι οἱ «ποιηταὶ» αὐτοῦ τοῦ ἀνοσιουργήματος, καὶ νά διαφωτίσουν τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν τί πρέπει νά κάνῃ ἐπὶ τοῦ προκειμένου!

Ὁ Ὁρθόδοξος Τύπος στὴν τελευταίαν του ἐκδόσιν γράφει καὶ περιγράφει πολλὰ γύρω ἀπὸ αὐτὸ τὸ «ἠλεκτρονικὸ φακέλωμα» ὅλων τῶν ἀνθρώπων, ἐπιδεικνύει μάλιστα καὶ τὰ σύνεργα καὶ τὰ ἐργαλεῖα αὐτῆς τῆς ἠλεκτρικῆς καταμετρήσεως μὲ σημαντικὸν ἀριθμὸν ἀνθρώπων, τόσον ἐν Γαλλίᾳ ὅσον καὶ ἐν Γερμανίᾳ ἀρνούμενων αὐτὴν τὴν ἠλεκτρονικὴν ἀθλίωσιν.

Ἄραγε νά ἔχουνε ἀληθείας αὐτὰ ποὺ μόνον στὴν σφαῖραν τῆς φαντασίας εἶναι δυνατόν νά τὸ τοποθετήσωμεν! Λέτε ὅλα αὐτὰ νά εἶναι Σημεῖα τῶν Καιρῶν; Εἴτε εἶναι, εἴτε δὲν εἶναι, ἄς συμμαζευθοῦμε, προσευχόμενοι πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τὴν Κυρίαν Θεοτόκον διότι «οἱ Καιροὶ οὐ μενετοί» ὅπως ἔλεγαν καὶ οἱ ἀρχαῖοι ἡμῶν πρόγονοι.

Μέγας Καταφρονητής

«Ὅταν ἔλθῃ εἰς βάθος κακῶν καταφρονεῖ ἐπέρχεται δὲ αὐτῷ ἀτιμία καὶ ὄνειδος».

(Παροιμ. 18.3)

Εἶναι ντροπὴ νά βλέπῃ κανεὶς τὸν Πάπα Ἰωάννην Παῦλον νά δέχεται τὸν Ἀρχιεραβῖνον τῆς

Ρώμης, πολλῶ μᾶλλον νὰ συμπροσεύχεται μ' αὐτὸν μὲ τὸν Ὑμνον (ὅπως ἔγραψαν τὰ θρησκευτικὰ ἔντυπα «Μιαμίν» τὸ ὁποῖον σημαίνει ANAMENOMEN TON MECCIANI)

Καλὰ τὸ πρῶτον, τὸ Οἰκουμενιστικὸν πνεῦμα (γράφει Σατανικὸν) τὸν παρακινεῖ νὰ δῇ τὸν Ἀρχираββίνον ἐφ' ὅσον ὁ συγκρητισμὸς τοῦ ὑπαγορεύουν αὐτὰ τὰ ἀνοσιουργήματα, ἀλλὰ γιατί «κάθες καὶ ἀκουσες καλὲ μου ἀνθρωπάκο, αὐτὸν τὸν ὕμνον; Ἐσὺ ποῦ καυχᾶσαι πὼς εἶσαι ἀντιπρόσωπος τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ τῆς Γῆς, καὶ αὐτὸ διατείνεται τὸ «κονκλάβιον σου», πὼς δέχτηκαν νὰ ἀκούσουν τὰ αὐτιά σου ἓνα τέτοιο πρᾶγμα; Πιστεύεις εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Παθόντα καὶ Ταφέντα καὶ Ἀναστάντα κατὰ τὰς Γραφάς; Ὁλόκληρον τὸ Βατικανὸν ἐπάνω σ' αὐτὸ ἐδράζεται, πὼς συμβαίνει λοιπὸν αὐτὸς ποῦ πιστεύει εἰς τὸν Χριστὸν νὰ τὸ ἀγνοῇ καὶ νὰ ἀνέχεται ν' ἀκούη ὅτι ἀκόμη τὸν ἀναμένει;

Νὰ γιατί ὁ σοφὸς Σειράχ (τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ) λέγει αὐτὸς ὁ ὁποῖος ἔχει χάσει τὸν χριστιανικὸν του προσανατολισμὸν ἀρχίζει νὰ καταφρονῇ. Εἶναι σωστή καταφρόνησις Ἁγίε Πάτερ νὰ λὲς πὼς εἶσαι Ἀντιπρόσωπός Του, καὶ οἱ Τράπεζές σου νὰ λέγονται Τράπεζαι τοῦ Ἀγίου Πνεύματος, καὶ ἀπὸ τὴν νὰ τὸ ἀγνοῇ καὶ νὰ ἀνέχεται ν' ἀκούη ὅτι ἀκόμη Τὸν περιμένεις!!! Σωστὸς ἐμπαιγμὸς καὶ καταφρόνησις, τοῦλάχιστον γιὰ τοὺς ἀνθρώπους ποῦ σὲ πιστεύουν ὡς Ἀρχηγόν!

ΨΥΧΙΚΟΝ ΜΕΓΑΛΕΙΟΝ

Διαβάσαμε σὲ θρησκευτικὸν ἔντυπον καὶ τὸ μεταδίδομεν εἰς τοὺς φίλους μας ἀναγνώστες:

«Δύο εἰδήσεις ποῦ συγκλόνισαν κυριολεκτικὰ τὴν κοινὴ γνώμη. Ἡ μία προκάλεσε τὸν ἀποτροπισμὸ καὶ ἡ ἄλλη τὸν θαυμασμὸ. Ἀπὸ τῆς μιᾶς μεριᾶ ἓνα δεκαεξάχρονος ἀνεργὸς δολοφονεῖ μὲ πρωτοφανῆ ἀγριότητα μιὰ ἀνήμπορη γρηούλα, γιὰ νὰ τῆς πάρῃ μερικὰ χιλιάρικα καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλῃ ἓνα μικρὸς βιοπαλαιστής, ἓνας «ρακοσυλλέκτης», ποῦ μαζεύει στὰ 15 τοῦ χρόνια πεταμένα χαρτιά γιὰ νὰ θρέψῃ τὴν οἰκογένειά του, βρίσκει καὶ παραδίδει, χωρὶς δευτέρη σκέψιν, στὴν ἀστυνομία μιὰ ὁλόκληρη περιουσία 11.000.000 καὶ πλέον. Τέτοια γεγονότα μαρτυροῦν, πὼς ἂν πλεόνασε τὸ κακὸ στὶς ἡμέρες μας, συγχρόνως δὲν ἔπαυσε νὰ ὑπερπερισεύῃ ἡ τιμιότης καὶ τὸ ψυχικὸ μεγαλεῖο. Μιὰ τιμιότης ποῦ φθάνει τὰ ὅρια τοῦ ἡρωϊσμοῦ».

Αὐτὴ ἡ πράξις τοῦ μικροῦ παιδιοῦ, τοῦ ρακοσυλλέκτη, εἶναι πράξις γενναία καὶ ἀντρείκια! Εἶναι μικρὸν νὰ βρῆς ἓνα δέμα μὲ ἑνδεκα ἑκατομμύρια δραχμές, νὰ εἶσαι φτωχὸς, καὶ νὰ ἀποδώσῃς αὐτὸν τὸν θησαυρὸν; Ναί. Ὅταν φωλειάζῃ ἡ πίστις καὶ ἡ ἀγάπη Χριστοῦ, αὐτὰ ἐπιτελοῦν θαύματα. Μὲ τὴν ἀπλὴ χριστιανικὴ σκέψιν ὅτι δὲν ἦσαν δικὰ του τὰ εὐρεθέντα χρήματα τὰ παρέδωκε ἀπλὰ καὶ φυσικὰ εἰς τὸ Ἀστυνομικὸν Τμήμα διὰ νὰ τὰ πάρῃ ὁ δικαιοῦχος.

Καὶ ὅταν ἠρωτήθῃ ὁ μικρὸς πὼς παρέδωσε τέτοιον θησαυρὸν, ἀπήντησε εἰς τοὺς δημοσιογράφους ὅτι: «τὰ ἔδωκα γιατί δὲν ἦταν δικὰ μου». Τέτοια παραδείγματα πρέπει νὰ ἐξαίρωνται ἀπὸ τὸν Τύπον καὶ νὰ μὴν μπαίνουν μόνο στὰ ψιλά τῆς ἐφημερίδος, ἀλλὰ μὲ γράμματα κεφαλαῖα νὰ ἀναγράφωνται πρὸς παραδειγματισμὸν τῆς πονούσης, ἠθικά, κοινωνίας μας.

Νὰ τὰ βλέπουν τυχόν, οἱ μικροί, ἢ οἱ μεγάλοι φονιάδες ποῦ γιὰ ψύλλου πήδημα σκοτώνουν καὶ ληστεύουν τὰ περίπτερα ἢ φτωχὲς ἀνυπεράσπιστες γρηῃς, γιὰ λίγα ἑκατοστάρικα!

Τὸ παράδειγμα τοῦ ρακοσυλλέκτη πρέπει νὰ τὸ πάρῃ ἡ Ἑλληνικὴ Ἀκαδημία καὶ νὰ βάλῃ τὸν μικρὸν στὸν κατάλογον τῶν Ἡρώων πρὸς Βράβευσιν.

ΠΕΡΙ ΑΨΙΝΘΟΥ

Πνευματικὴ μορφή ἡ ὁποία ἀνέγνωσε τὸ σχόλιόν μας περὶ Ἀψίνθου, μᾶς ἔδωσε μιάν δευτέραν ἀναγκαστικὴν σχέσιν τὴν ὁποίαν εὐχαρίστως καταχωροῦμεν ἐν τῷ φύλλῳ λόγῳ τῆς βαρύτητός της!

«Μήπως ἡ Δυτικὴ Ἐκκλησία καὶ ἐν τῷ προσώπῳ αὐτῆς ὁ ἐκπρόσωπός της ὁ Πάπας δὲν ἦταν Ἀσὴρ πρῶτου μεγέθους σὰν τὸν Ἀψίνθον ὁ ὁποῖος ἀπώλεσε τὴν πρώτην του αἰγλὴν κατὰ τὸν ΙΑ' αἰῶνα καὶ ἔπεσε ἐπὶ τῆς Γῆς καὶ ἐμόλυνεν τὸ ἐν τρίτον τῶν Ὁρθοδόξων ὑδάτων, συμπαρασύρας, οὕτω εἰς τὴν καταστροφὴν τὸ ἐν τρίτον τοῦ χριστιανικοῦ κόσμου εἰς τὴν Ἀβυσσον; Μήπως ἡ Δυτικὴ Ἐκκλησία ἐκτὸς τῶν ἄλλων αἰρέσεων ποῦ ἔχει, ὑπερτονίζοντας τὴν ἀγάπην πρὸς τὸ πλησίον ὑπὲρ τὴν ἀγάπην πρὸς τὸν Θεὸν (ἡ ὁποία πρέπει νὰ εἶναι ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς, ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας), διαστρεβλώνει καὶ «πικραίνει» τὸ ὕδωρ τὸ «Ἀλόμενον» εἰς ζωὴν Αἰώνιον; Οὕτω καὶ ὁ Πάπας ἐπίκρανε τὰ ὕδατα τῆς Ὁρθοδοξίας ἀπὸ τὰ

όποια, όσοι ήπιαν, «ἀπικτάνθησαν» θανασίμως. Ἄς προσέξωμεν, τίς σκέψεις αὐτῆς, διότι ἔχουν καλὸν πνευματικὸν συνειρμὸν.

Νεοειδωλολατρεία

Μᾶς ἠρώτησαν φίλοι ἀναγνώσται νὰ προσδιορίσωμεν τί ἐννοοῦμεν μὲ τὸν ὄρον Νεοειδωλολατρεία καὶ ποίας καταστάσεις πρέπει νὰ ὑπάγωνται σ' αὐτήν;

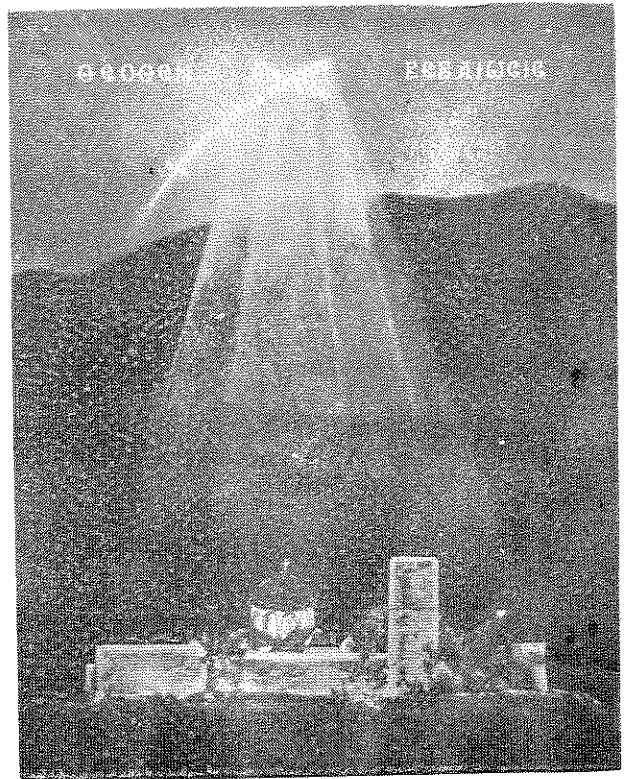
Ἐχαρακτηρήσαμεν τὸν σημερινὸν ἀθλητισμὸν καὶ τὰς ἵπποδρομίας ὡς νεοειδωλολατρείαν μὲ τὰς προεκτάσεις της καὶ ἐξηγοῦμεθα καλύτερον.

Τι σχέσιν ἔχει ἓνας Χριστιανὸς μὲ τὴν Ἐκκλησίαν καὶ μὲ τὴν ζωὴν ποὺ ζεῖ ἐν αὐτῇ ὅταν χάνῃ ἁμαρτωλὰ τὴν ὥραν τοῦ βλέποντας ἐπὶ πολλὰς ὥρας τὰ μάτς τὰ ποδοσφαιρικὰ ἢ καὶ παρακολουθώντας αὐτὰ ἐν τοῖς γηπέδοις; Τι σχέσιν μπορεῖ νὰ ἔχη ἓνας σωστὸς χριστιανὸς μ' αὐτὰ ποὺ γίνονται ἐν τῷ Ἱπποδρόμῳ; Ὁ δεῦτερος δὲν ὑφίσταται ψυχικὴν καὶ ὕλικήν φθοράν; ὁ πρῶτος ὅμως γνωρίζει νὰ κάνῃ χρῆσιν τοῦ πολυτίμου χρόνου του, ἔχοντας πάντα ὑπ' ὄψιν τὸ τοῦ Θεοῦ Παύλου:

«Ἐν σοφίᾳ περιπατεῖτε πρὸς τοὺς ἔξω, τὸν καιρὸν ἐξαγοραζόμενοι» (Κο-
λ. 4.5).

Πῶς εἶναι δυνατόν νὰ χαρακτηριστῇ ἐξαγορὰ τοῦ καιροῦ ὅταν δαπανᾶται αὐτὸς ἀσκόπως; Ὁ Χριστιανὸς καὶ ἂν δὲν προσεύχεται θὰ μελετᾷ τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ, καὶ ἂν δὲν μελετᾷ τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ θὰ ἐργάζεται. Μήπως ὁ Χριστιανὸς ἐργαζόμενος δὲν ἔχει ἐστραμμένην τὴν σκέψιν εἰς τὸν Οὐρανόν; Ὅταν ἐργάζεται δὲν ἔχει ὑπ' ὄψιν τοῦ ὅτι ἐκεῖ κοντὰ εἶναι ὁ Κύριος; Ὅταν μᾶς λέγει ὁ ἴδιος Θ. Παῦλος. «Τῷ πνεύματι ζέοντες τῷ Κυρίῳ δουλεύοντες» (Ρωμ. 12.11).

Μήπως ὁ Χριστιανὸς ὅταν ἀσχολεῖται παρὰ πολὺ μὲ τὴν πολιτικὴν δὲν χάνει τὴν ὥραν τοῦ κομματιζόμενος, ἢ πολιτικολογῶν, καὶ σκοτῶναι ἴσως σημαντικὸν μέρος τῆς χριστιανικῆς του ὀντότητος; Ναι, μάλιστα δὲν μπορεῖ νὰ λέγεται Χριστιανὸς καὶ νὰ εἶσαι ὁπαδὸς τοῦ ἱστορικοῦ ὕλισμοῦ καὶ συναφῶν καταστάσεων. Τι σχέσιν μπορεῖ νὰ ἔχη ὁ Χριστιανὸς μὲ τοὺς, ἀνατροπείας τῆς πίστεως ἢ ἐχθρὸς αὐτῆς; Καρμῖα ἀπολύτως! Δὲν εἶναι καὶ αὐτὸ μία νέα νεοειδωλολατρεία λατρεύοντας κόμματα τὰ ὁποῖα εἶναι ἐκτὸς Ὁρθοδόξου γραμμῆς; Τι σχέσιν μπορεῖ νὰ ἔχη τὸ φῶς πρὸς τὸ σκότος ἢ ὁ Χριστὸς μὲ τὸν Βελιάρ; Εἰς ἄλλην ἐκδοσὶν τῆς Φ.Ο. θὰ αναγράψωμεν καὶ ἄλλα στοιχεῖα νεο-ειδωλολατρείας!

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

ΟΙ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΝΩΡΙ-
ΖΟΥΝ ΟΤΙ Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ
ΕΚΦΡΑΖΕΤΑΙ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΩΣ, Α-
ΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΩΣ ΚΑΙ ΜΟΝΟΝ ΑΠΟ ΤΟ
ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ «ΦΩΝΗ ΤΗΣ
ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ»

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Παρακαλοῦνται οἱ ἀποστέλλοντες χρηματικὰς ἐπιταγὰς, ὅπως ἀπαραιτήτως ἀναφέρωσι τὸν σκοπὸν διὰ τὸν ὁποῖον προορίζονται τὰ ἀποστελλόμενα χρήματα. Ἐπίσης δὲ ὅπως ἐνημερώνουν τὰ Γραφεῖα ἐν περιπτώσει μὴ λήψεως τῶν ἀποδείξεων των. Ἀκόμη παρακαλοῦνται οἱ κ.κ. Συνδρομηταὶ ὅπως μᾶς ἐνημερώνουν εἰς περίπτωσιν ἀλλαγῆς κατοικίας των.